

Naš kraj

INFORMATIVNO GLASILO OBČINE DOBREPOLJE

letnik VII, št. 1

januar 2001

Praznik kulture je praznik umetnosti. Umetnost je srce kulture; poganja jo naprej in ji daje življenje. In kultura je srce družbe. Slovenci smo narod, ki je to najbolj živo izkusil. V vseh stopnjah ustanavljanja slovenskega naroda, osamosvajanja in prehajanja v samostojno državo. Zgodovina nam torej izpričuje, da smo kulturni narod. Imeli smo velike može. In največjega med njimi. V decembru prejšnjega leta smo praznovali 200-letnico Prešernovega rojstva, 8. februarja pa vsako leto slavimo Prešernov dan, naš kulturni praznik.

Naj nas na ta dan spremlja drobna želja. Da bomo ob seštevanju dosežkov kulture poskrbeli tudi za našo kulturno notranjost, da bo toplila nas same pa tudi ljudi okrog nas.

**KULTURNO DRUŠTVO
DOBREPOLJE
VAS VABI NA PROSLAVO OB
SLOVENSKEM KULTURNEM
PRAZNIKU.
ZBRALI SE BOMO V
SOBOTO, 10. FEBRUARJA,
OB 19. URI,
V OSNOVNI ŠOLI NA
VIDMU.**

10. obletnico plebiscita smo proslavili tudi v naši občini

Prireditve sta organizirala občinska odbora SDS in N.Si. Prisotna sta bila tudi predsednika obeh strank Janez Janša in dr. Andrej Bajuk.

(Na fotografiji: nekaj udeležencev prireditve skupaj z uglednimi gosti).

Dan samostojnosti pa smo tudi letos počastili s pohodom na Kamen vrh. Pohod z baklami vsako leto organizira TD Podgora.

➔ str. 5 in 6

Občinski svet je po sprejetju Odloka o nadomestilu za stavbno zemljišče sprejel še dodatni sklep k omenjenemu odloku.

Povišali so tudi ekonomsko ceno vzgojno-varstvenih storitev v vrteu Ringaraja.

O tem so svetniki odločali na nadaljevanju 21. seje, 18. decembra 2000.

➔ stran 3

♦ Iz vsebine

- * Informacije iz občinske uprave in upravne enote
- * Božično-novoletni koncert Godbe Dobrepolje
- * Božično-novoletni koncert Mavrice
- * Božično-novoletne prireditve na šolah
- * Intervju: Stane Kostanjšek
- * Intervju: Tinka Gregorič
- * Odmevi in mnenja bralcev
- * Nasveti kmetovalcem
- * Iz vasi, društev in delovnih organizacij

Ali se je oženiti res tako težko?

Vem, da se bo marsikdo izmed vas nasmehnil že, ko bo prebral naslov. Spet je začel s to temo. Res je, že večkrat sem začel, ne da bi mislil, da lahko koga prisilim v ženitev, ampak predvsem zato, ker vidim, da je ta problem precej pereč tudi v naši občini in tudi v celi Sloveniji.

In zakaj se sploh lotevam tega problema. Delam za to občino, borim se za napredek, skupaj gradimo šolo, vrtec, ceste, pa vidim množico fantov in deklet, ki prehajajo že v moška in ženska leta. Nekateri so lastniki nove hiše, celo več hiš, pridni sposobni, ki bi si lahko ustvarili družino, imeli otroke, pa nič. Po drugi strani pa naše domačije po vaseh kupujejo ljudje iz vseh koncev. Zato se mi zelo resno postavlja vprašanje iz naslova in poroka vseh neoženjenih se mi zdi prav tako, ali pa še bolj, pomembna za nadaljnji razvoj občine, kot vse investicije, ki jih v občini uspešno izvajamo.

Ob novem letu se običajno delajo tudi razne statistike in analize. Ugotavljamo, da jih več umre, kot se jih rodi, mnoge pobe-rejo prometne nesreče, na vrhu smo s samomori, država se ubada s tem, kako bo zapolnila pokojninsko blagajno, ker je vse več ostarelih, pa vse manj mladih in še bi lahko našteval. Pokazatelji kažejo, da se kot narod staramo. Stari ljudje pa seveda ne mislijo več na napredek, ampak, kar je logično, na to, kako bodo čim bolj v miru preživeli še preostanek svojega življenja. Za napredek potrebujemo mlade ljudi, ki nimajo vsega v izobilju, ki jih nuja po preživetju sili v napredek. Teh pa je pri nas vse manj, pa ne samo zato, ker imajo naši zakonci premalo otrok, ampak preprosto zato, ker se ljudje ne poročajo.

Vzroki, da se ljudje ne poročajo, so različni. Poroka tudi že dolgo ni več pogoj za socialno varnost, kot je bila v preteklosti. V preteklosti je mlade vlekla v zakon tudi čisto naravna želja po medsebojni spolni podaritvi, ker je v družbi izvenzakonska spolnost veljala za moralni prekršek, poroka pa je bila vstopnica v to področje človeškega življenja. Plehko liberalno mišljenje s spolno svobodo, ki se iz Evrope vse bolj vriva tudi med nas, ta naravni povezovalni element prehitro razvrednoti, saj zbanalizirana neodgovorna spolnost deluje v vsakem primeru negativno in nespodbudno na bodoči zakon oziroma ga razvrednoti do take stopnje, da zakon postaja nepotreben, otroci pa moteč faktor pri neomejeni svobodi in kratkotrajnim izvenzakonskim zvezam. Zato se jih tudi vse več odloča za izvenzakonsko skupnost, ker niso sami v sebe prepričani, da bodo zdržali v zakonu, niti niso pripravljeni nesebično ljubiti v smislu poročnega besedila pri cerkveni poroki "v sreči in nesreči, v bolezni in zdravju te bom ljubil in spoštoval celo svoje življenje".

Vem, da se mi bodo posmehnila mnogi mladi, saj so v cvetu mladosti. Okolica vsa naravnana v uživaštvo, resna misel na zakon, rojevanje in vzgoja otrok sta potisnjena ne-

kam v ozadje. Problem, da se ne bom mogel oženiti, je še daleč, danes sem mlad in zato bom užival, za ženitev bo še čas. Toda zamislimo se, veliko je tudi med nami takih, ki so tako mislili, pa so ostali sami brez družine in brez otrok. Mladost je odšla prehitro, starost pa se neizogibno približuje.

To, kar zgoraj naštevam, je en vzrok oziroma ena skupina vzrokov za neoženjenost, za katerega pa mislim, da pri nas še ni tipičen, za mesta pa že izrazito. Pri nas ugotavljam, da se mnogi mladi vržejo v delo ali študij z vso ihto, študirajo, delajo, grabijo skupaj, gradijo hiše, kupujejo avtomobile in enostavno nimajo časa za misel na poroko in ženitev. Tudi to ni prav. Mlad človek kar naenkrat ugotovi, da se je njegova generacija poročila in da je ostal zadaj in izgubi voljo po iskanju stikov. Brez medsebojnih stikov pa ne more priti do poroke. Rekli boste, saj smo v dobi informatike, kako boš rekel, da ni stikov, vendar je nekaj drugega služba, službeni kontakti, dom in televizija. To niso stiki, ki bi napeljevali v kakšne resnejše zakonske zveze. Po drugi strani pa se mi zdi, da so zlasti dekleta pretirano kritična do fantov, pa tudi nekateri fantje v oblakih sanjajo o neki idealni lepotici, ki bi bila za povrhu še vsa naj naj, brez samokritičnosti do sebe. Prav gotovo je prav, da se o resni zvezi dobro razmisli, toda predsodke moramo razbijati. Imamo primere krasnih zakonov, ko je mož kmet, žena pa na primer diplomiran psiholog, kot je primer v zadnji številki Naše družine ali pa obratno. Če ni idealnega, naj bo pa malo manj idealen, potrebna je visoka stopnja pripravljenosti in želja po podaritvi drug drugemu, vsekakor je bolje, kot ostati sam. Zaradi poklica ali lastništva ali ne lastništva kmetije se danes res ne bi smeli odločati. V vsakem poklicu se da dostojno živeti, če so ljudje za to in če to hočejo. Kar se tiče lastništva kmetije, je danes celo zelo zaželeno, da se poročita dva, ki sta oba lastnika kmetije, saj se na ta način kmetija vsaj malo poveča, ker je tako ali tako vsaka premajhna za vključitev v Evropo. Tudi na kmetih ni več tistega garanja, kot je bilo včasih. Pa tudi obratna razmišljanja so pravilna. Če nekomu majhna kmetija nič ne nese in je ovira za ženitev, ima pa drugo službo, naj jo pa zapre. Nič ne koristi ohranitev kmetije za vsako ceno, pa zaradi tega ostati sam, propadla bo čez naslednjih dvajset let, ker ne bo potomcev. To je logika. Pri tem seveda ne mislim, da se da živeti s človekom, ki te odbija. Prisiljen zakon je slabši kot nič. Daljši medsebojni stik in vpogled v človeka pa odkrije tudi lepoto, ki je oči ne vidijo vedno. Včasih si natihome mislim, kaj naprimer ta dva ali ona dva ovi-

ra, da se ne najdeta. Živita v isti vasi, oba sta na pogled v redu, oba sta z ozirom na kalupe, ki jih poznamo, morda zamudila kakšno leto, vendar še vsa cvetoča in bi zlahka prišla skupaj, pa se nič ne zgodi. Dobivam občutek, da ni bilo tako neumno, ko so malo "zglihali", pa je šlo skupaj, kot opisuje Jaklič v Nevesti s Korinja. No, malo sem se pošalil, malo mislim pa zares. Nikoli ni prepozno in izkušnje kažejo, da kdor se malo potruji, se tudi oženi, če ne prej, pa malo kasneje, samo puške v koruzo ne smeš vreči. Izkušnje tudi kažejo, da so zakoni, kjer se dva poročita malo starejša, še bolj trdni, kot če se poročijo zelo rosno mladi, ko še niso ustaljeni. Seveda mora biti pripravljenost in želja po iskanju stika. Ta želja in pobuda pa danes lahko pride od fanta ali dekleta. Res ni več nujno, da pride samo od fanta, ampak lahko pride tudi od dekleta, toliko pa smo že lahko emancipirani. Saj ne mislim, da se mora metati po sredi Vidma za vrat, da se tudi na diskreten način to pokazati. Dejstvo je namreč, da so fantje, čeprav ne izgleda tako, mnogokrat zelo negotovi in boječi, zlasti, če mu je že kdaj spodletelo. S tem pa še ni rečeno, da ne bi bili dobri in zvesti možje in očetje. Seveda pa doma pred televizijo ne bo nihče nobene dobil, ne fant deklet ne deklet fanta. Imamo pa celo vrsto društev, športnih, planinskih, turističnih, mladinski klub, pa kino in nedeljska maša, pa celo vrsto zborov, ki si želijo še več pevcev, proslave in druge prireditve. Povsod tukaj se ljudje zbirajo in vse je bolje kot doma pred televizijo ali pa, kar je danes moderno, pred računalnikom. Tudi veselice, kulturno organizirane prireditve in plesi v kulturnih lokalih in gostilnah so dobri za srečevanje ljudi. Prepričan pa sem, da zadrževanje pred šankom v gostilni ne bo oženilo nobenega fanta in nobenega dekleta. Mnogi fantje na primer mislijo, da bodo svoj življenjski problem rešili pred šankom, žal ga ne bodo. Polagoma zapadejo v alkoholizem, ta pa je velik nasprotnik zakona. Nesmiselno si je pred tem zatiskati oči. V teh letih županovanja sem izvedel za mnoge razrvane družine, ki jim botruje alkohol. Alkoholik resnično ni za zakon. To je pekel, ne življenje. Tak se mora najprej ozdraviti ali pa je res bolje, da se nikoli ne oženi.

Še nekaj vzrokov vidim, za katere se mi zdi, da so tudi prisotni, da se ljudje ne oženijo. Eden od teh je komodnost. Prišel, prišla sem do svoje službe, imam hišo, avto, stanovanje, zakaj bi si nakopal družino, saj mi je tako čisto v redu. Ali mislite, da je to odgovorna drža? Živeti samo za svoj trebuh, zato, da ješ, piješ in gledaš televizijo. Pa ne mi zameriti, tega ni tako malo med nami. Potrebujemo širine, odprtosti, pripravljenost na žrtve. Premagana težava da človeku mnogo več veselja, kot umik in beg pred težavami. In še en problem, ki ga vidim tudi v naši občini. Ponazoril ga bom s primerom: Šel sem po Dolenjski in se ustavil v neki že starejši gostilni. Za šankom mati pri sedemdesetih letih, še zelo energična in takoj dobiš občutek, da obvladuje situacijo, sin pri

štiridesetih prinaša steklenice pijače v gostilno, odnaša prazne, ureja stole. Pohvalita se, da je gostilna že zelo stara, da ima dvestoletno tradicijo, ponosna sta nanjo, zato jo nameravata še obdržati tudi v prihodnje. Sinu izrečem misel, da je gotovo dal otroke v gostinsko šolo, da bodo nadaljevali tradicijo. Odgovori pa mi mati, češ da se za ženitev še ne mudi, ker jima je sedaj najlepše, ker je ona še za kaj in lahko še vse naredi. Ta sin se bo težko oženil. Pa razmislimo tudi o tem primeru.

Vem, da ste še mnogi med nami, ki ste prepričani, da ne spadate v nobeno od teh kategorij, ki ste prepričani, da ste naredili

vse, da bi se poročili, pa vam vseeno ni uspelo, zato postajate zagrenjeni in naveličani. Vsem takim se opravičujem, če sem naredil prehitro sodbo. Tudi to je možno in tudi to je realnost, vendar ne zaprite se vase, bodite odprti za pomoč drugim, dejavno se vključujte v razne dejavnosti, ponudite svoje znanje in pripravljenost sodelovati v raznih skupnih dejavnostih. To vas bo napolnilo z novo energijo in vam vrnilo samozavest, da ste nekemu potrebni. Odprtega človeka, pripravljenega pomagati, pa ima vsak rad.

Vaš župan Anton Jakopič

Drugi del 21. seje Občinskega sveta Dobrepolje

SPREJET DODATNI SKLEP K ODLOKU O NADOMESTILU ZA STAVBNA ZEMLJIŠČA

Nadaljevanje 21. seje Občinskega sveta je bilo 18. decembra. Svetniki so najprej nadaljevali s obravnavo Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnih zemljišč in po sprejetju nekaterih amandmajev omenjeni odlok tudi v celoti sprejeli. Hkrati z njim so sprejeli tudi sklep z naslednjo vsebino: "Z dnem uveljavitve zakona, ki bo s svojimi določbami predpisal obdavčitev, ki je predmet Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča in ga je OS Občine Dobrepolje sprejel 18. 12. 2000, na nadaljevanju 21. seje, in bo to pomenilo dvojno obdavčitev, se ta odlok ukine."

S tem sklepom bi prenehalo dvojno obdavčevanje, če bi podoben davek na premoženje uvedla država.

Hkrati s tem odlokom so svetniki določili tudi vrednost točke za odmero nadomestila na območju občine Dobrepolje. Ta znaša 0,5 tolarjev, kar je nekoliko manj, kot je bilo predvideno, pomeni pa, da bo občina na ta način dobila letno v svoj proračun približno 17 do 18 milijonov tolarjev.

POVEČANJE EKONOMSKE CENE ZA VRTEC

OS je nekoliko povečal tudi ekonomsko ceno vzgojnovarstvenih storitev v vrtcu Ringaraja. Svetnik Ivan Grandovec in ravnatelj JVIZ OŠ Dobrepolje je nujnost podražitve utemeljeval z dejstvom, da cene niso povečali kar 16 mesecev, čeprav so jih upravičeni povečati najmanj vsakih 6 mesecev, obvezno pa po vsaki spremembi predpisov. Po njegovih besedah je veljala dosedanja ekonomska cena na osnovi me-

ril in cen iz meseca maja 1999. Predlog, ki sta ga pripravila ravnatelj zavoda in občinska uprava, je predvideval 11,93% povišanje cen v oddelkih od 3 do 7 let in za malo šolo ter 25,82% za jasli. Svetniki so se strinjali s povišanjem cen za 11,93%, medtem ko so za jasli potrdili 15% podražitev, z utemeljitvijo, naj se cene dvigujejo le v skladu s povišanjem inflacije. Tako znaša nova ekonomska cena za malo šolo 16.648 tolarjev, za oddelek od 3 do 7 let 45.079 tolarjev in za jasli 56.771 tolarjev.

TUDI LETOS ZAGOTOVLJENO IZVAJANJE POMOČI NA DOMU

OS je sprejel tudi sklep o izvajanju storitev pomoči družin na domu na območju občine Dobrepolje. Ta poverja izvajanje te storitve Centru za socialno delo Grosuplje, ki omenjeno pomoč zagotavlja z enim laičnim delavcem. Storitve so svetniki potrdili do konca leta 2001 in so urejene s pogodbo med občino in Centrom za socialno delo. V razpravi so se svetniki zanimali za podrobnosti pogodbe, zlasti njenih finančnih postavkah, ki so se jim zdele precej visoke.

VPRAŠANJA, POBUDE, PREDLOGI

JOŽE KLUN je imel pripombe na nekatere nevspečnosti pri pripravi proslave ob občinskem prazniku, vendar ga je župan zavrnil, češ da so bili gostje izredno zadovoljni in so odhajali z lepimi vtisi.

FRACI ŽNIDARŠIČ pa je dejal, da je bila nedavna proslava ob 100-letnici rojstva Toneta Kralja idealna priložnost za preimenovanje šole po Francetu in Tonetu Kralju in ob tem vprašal, zakaj ni bila rea-

lizirana pobuda OS o preimenovanju šole. Župan je priznal, da po zavrnitvi pobude na Svetu šole ni več nadaljeval s postopkom. Ob tem je Franci Žnidaršič izrazil začudenje ob dejstvu, da lahko svet šole razveljavi sklep občinskega sveta. Po krajši polemiki je bil sprejet sklep, naj se postopek nadaljuje.

JOŽE PUGELJ je izpostavil problem ceste Podtabor - Tržič, ki je, odkar so menjali cevi, skoraj neprehodna.

IVAN GRANDOVEC je dal pobudo, naj se začne postopek pridobivanja odkupa zemljišča na levi strani ceste od križišča na Vidmu proti Zdenski vasi do videmske šole. Cesto je treba po njegovem nujno razširiti, ker je preozka za srečavanje avtomobilov z avtobusi. Tajnik občine je dvomil v uspeh postopka, dodal pa je tudi, da je to lokalna cesta, ki ustreza normativom o širini.

ALOJZIJ PALČAR je najprej protestiral, ker ni dobil odgovora na dve pobudi z ene od prejšnjih sej. Takrat je predlagal, naj bi naročili analizo vode za vodnjake na Vodicah, Tisovcu in Hočevju. V zvezi z varnostjo prometa pred gasilskim domom v Kompoljah pa je predlagal postavitve ogledala, da bi bila cesta v smeri proti Strugam preglednejša. Glede slednjega je tajnik pojasnil, da je poslal vlogo na Direkcijo za ceste. Hkrati z njo je poslal še podoben predlog za Struge. Glede Strug je dobil negativen odgovor, medtem ko na prošnjo za postavitve ogledala v Kompoljah sploh niso odgovorili. Pobudo o analizi vode pa je župan zavrnil, ker meni, da je bolje denar porabiti za kaj koristnejšega.

Alojzij Palčar je nato opozoril na nevarnost zaradi ozke in neosvetljene ceste na Vidmu, ker so zaščitno ograjo ob gradnji Jakličevega doma postavili preblizu ceste. Vprašal je tudi, če je asfaltiranje na cesti Videm - Mala vas že končano. Na to vprašanje mu je tajnik občine odgovoril pozitivno, medtem ko je po njegovih besedah ograjo postavil izvajalec, občina ga lahko le opozori.

Naslednje vprašanje istega svetnika se nanašalo na stanovanja, ki so v lasti občine. Želel je vedeti, koliko jih je in če je izdelan pravilnik o najemanju stanovanj. V pojasnilu je bilo rečeno, da je takih stanovanj devet, pravilnika o najemnini ni, vendar se stanovanja oddajajo po zakonu.

Svetnik A. Palčar je imel še nekaj pripomb na lanskoletno pluženje, češ da ljudje z njim niso bili posebno zadovoljni, zato ga je zanimalo, kdo je izbran letos. Tajnik občine je dejal, da je izvajalec že tretje

leto isti, lani pa je bilo nekaj manjših težav zaradi hude zime.

Potem je izpostavil problem ceste pri Križmanovih v Četežu. Župan je v razpravi dejal, da se problem rešuje. Geodetske meritve so narejene, trenutno pa je potrebno počakati na sklepe s sodišča.

STANE JAKIČ pa je opozoril na poslovniki, ki omejuje čas razprave in protestiral proti brezplodnim in nepotrebnim debatam. Sam pa je kot predsednik Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja obvestil OS, da je v Medobčinskem skladu za razvoj drobnega gospodarstva potekel mandat upravnemu in nadzornemu odboru. Občina Dobropolje ima v NO enega predstavnika, v UO pa dva. Enega od njih, Francija Žnidaršiča z Vidma, je OS že imenoval, do naslednje seje, pa morajo stranke pripraviti predloge, da bo imenovan še en predstavnik v UO in drugi v NO. Po statutu je za NO lahko vsak član imenovan le enkrat, za UO pa lahko tudi večkrat.

JANEZ PAVLIN je predlagal, da bi tisti predstavniki občine, ki so imenovani v medobčinske odbore in svete javnih zavodov, poročali na sejah občinskega sveta o pomembnejših sklepih oziroma naj bi predhodno obvestili občinski svet o tistih točkah dnevnega reda, ki zadevajo našo občino. Tako bi OS po potrebi lahko zavzel določena stališča ali usmeritve. Po županovem mnenju so potrebne informacije vedno posredovane.

Pod točko RAZNO pa je župan povzel vsebino pisma, ki sta ga naslovili na Občinski svet Marija in Amalija Ferkulj iz Kolenče vasi. V njem opisujeta, kako jih je občina oškodovala. Župan je dejal, da se je že večkrat oglasil pri njih, dobile pa so tudi pisni odgovor, nato pa je svetnikom na njihovo željo izročil kopije po-

Na fotografijah: Burna razprava pred sprejemom Odloka o nadomestilu za uporabo stavbnega zemljišča ni prenehala tudi med odmorom.

slanega pisma.

TINA SHAWISH, ki vodi seje občinskega sveta, je izpostavila letošnjo krasitev središča Vidma ob božično-novoletnih praznikih. Občinska uprava se je odločila, da okrasitev Vidma bo, vendar manj razkošna, kot je bila lani.

M. Steklasa

OBČINA DOBREPOLJE VABI NA DELOVNI POSVET ZA PRIPRAVO SKUPNEGA RAZVOJNEGA PROGRAMA LJUBLJANSKE URBANE REGIJE OBČIN JUŽNO OD LJUBLJANE

Nov Zakon o spodbujanju skladnega regionalnega razvoja je prinesel spremembe v dodeljevanju razvojnih spodbud na geografsko ogroženih območjih, s katerim je bil ukinjen Zakon o spodbujanju demografsko ogroženih območij in tudi subvencije s strani države. Našo občino je država vključila z novim zakonom v Ljubljansko urbano regijo. Nadaljnje vzpodbude bodo sedaj potekale tako s strani države, kot v prihodnje iz EU prek regije.

Zato Občina Dobropolje skupaj z ostalimi občinami južno od Ljubljane (v osrednjeslovenski ljubljanski urbani regiji) v sodelovanju z Zavodom Naš Laz pripravlja skupni razvojni program, s katerim bomo sodelovali pri izoblikovanju Razvojnega programa Ljubljanske urbane regije. Vsi vemo, da je nujno narediti veliko, da bomo v vseh območjih občine in tudi na celotnem medobčinskem območju ustvarili enakovredne življenjske razmere na različnih področjih, kot so: malo gospodarstvo, kmetijstvo, turizem, komunala, prometna in druge infrastrukture, ekologija in ravnanje z odpadki, zaščita vodnih virov, urejanje prostora, razvojno planiranje, izobraževanje in usposabljanje, varstvo pred naravnimi nesrečami, naravna in kulturna dediščina, javne službe. Vsako območje ima svoje kvalitete, ki jih je treba ohraniti, obenem pa oplemenititi z vsem, kar bo tudi za mlado generacijo zagotavljalo primerne možnosti za življenje, izobraževanje in delo.

Zato lepo vabimo na delovni posvet, ki ga organizira Zavod Naš laz za našo občino, vse svetnike Občinskega sveta Občine Dobropolje, predsednike komisij, predsednike vaških odborov, predsednike turističnih, kulturnih in drugih društev, vse predstavnike malega gospodarstva, in podjetništva, svetovalca kmetijske svetovalne službe in druge predstavnike s področja kmetijstva, varstva pred naravnimi nesrečami, ravnatelja JVIŽ, ki bo v sejni sobi občine Dobropolje, v petek, 2.2.2001 ob 19. uri zvečer, kjer bomo izmenjali mnenja o različnih razvojnih problemih in predlogih o njihovih rešitvah.

Občina Dobropolje

Anton Jakopič, župan

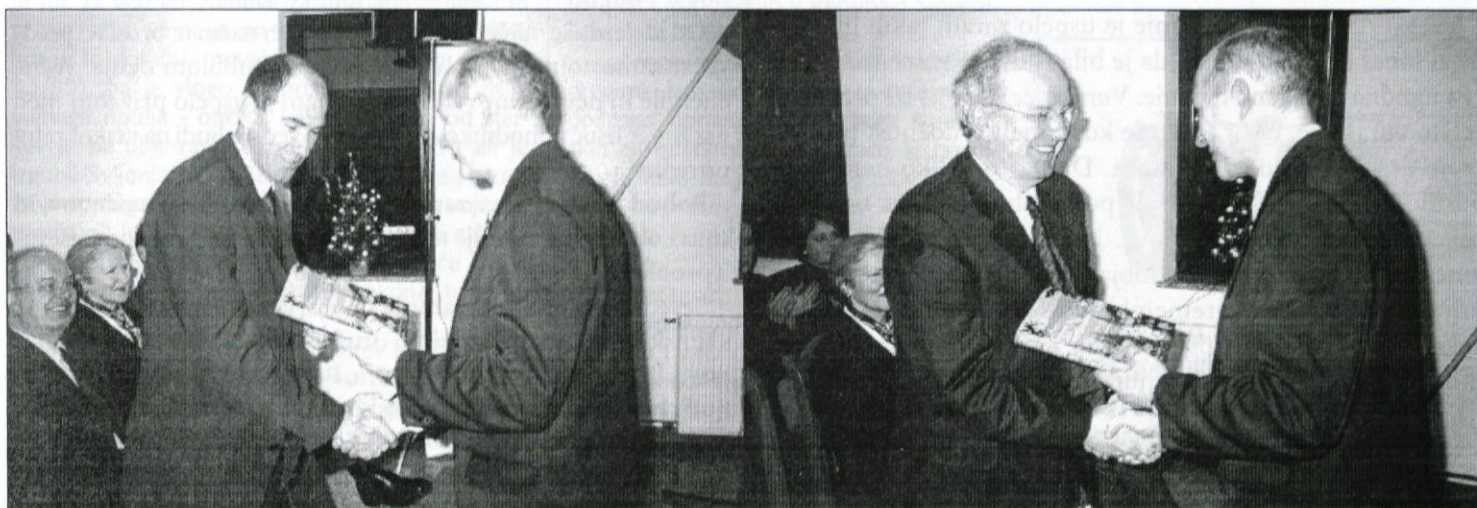
OBVESTILO IZPLAČEVALCEM PLAČ

Obveščamo vas, da se je iztekel občinski prispevek Občine Dobropolje za investicije v šolstvo, otroško varstvo in modernizacijo krajevnih cest za območje Občine Dobropolje, ki je veljal od 1.1.1996 do 31.12.2000 (Ur. l. RS št. 71/95)

POČASTITEV 10. OBLETNICE PLEBISCITA V DOBREPOLJU

“10 let po zgodovinski odločitvi Slovenija še ni takšna, kot smo si jo zamislili”

Konec decembra je minilo 10 let od daleč najpomembnejše odločitve v zgodovini Slovencev – odločili smo se za svojo državo. Pol leta kasneje so na podlagi te odločitve sanje mnogih rodov postale resničnost in prav naša generacija je tista, ki je doživela ta zgodovinski dogodek. Veliko obletnico smo Slovenci počastili z osrednjo državno prireditvijo v Cankarjevem domu in prireditvami po vsej Sloveniji. V naši občini sta prireditve organizirala občinska odbora SDS in Nove Slovenije, 22. decembra v gostilni Brdavs na Vidmu.

Predsednik OO N.Si Jože Hočevar in Janez Janša

Jože Hočevar in dr. Andrej Bajuk

Za prireditve je bilo značilno močno zastopstvo obeh strank na državni ravni, saj sta se vabilu odzvala oba predsednika Janez Janša in dr. Andrej Bajuk s soprogo. Poleg njih pa še poslanec Nove Slovenije Janez Drobnič in član sveta stranke Rudi Rupar, Mihael Kadunc in predsedniki ter predstavniki sosednjih občinskih odborov SDS in N.Si. Prireditve se je udeležil tudi župan občine Dobrepolje Anton Jakopič in nekateri svetniki.

V kulturnem programu, ki ga je vodil predsednik OO SDS Dobrepolje Jože Kralj, so peli Zagoriški fantje in Vokalna skupina Mavrica, z recitacijami pa je nastopila Militka Križman. Šlo je za srečanje, ki naj bi bilo ob kulturnem programu namenjeno tudi razmišljanju o takratnem in današnjem trenutku, in o tem, v kolikšni meri so se sanje uresničile, kot je v pozdravnem govoru dejal predsednik OO N.Si Jože Hočevar.

Od gostov je prvi spregovoril dr. Andrej Bajuk, ki je bil prvič v Dobrepolju. V svojem krajšem govoru se je spominjal, s kakšnimi ugibanji in pričakovanji so v Washingtonu, kjer je v tistem času živel, pričakovali rezultate plebiscita. Skupaj z rojaki v matični domovini so se veselili zgodovinske odločitve Slovencev. Nato se je spraševal, kaj se je resnično zgodilo s to veliko odločitvijo in izrazil prepri-

čanje, da se je med Slovenci vzbudila močna zavest, da se lahko opremo na svojo lastno moč. Začrtali smo si cilj in hkrati sprejeli odgovornost in zavezo, da ustvarimo svojo državo. V precejšnji meri se je to uresničilo, v celoti ne. Slovenija še ni takšna, kot smo si jo zamislili, vendar je dr. Andrej Bajuk prepričan, da je najboljši čas še pred nami. Svoj govor je dr. Bajuk zaključil z besedami, ki jih je namenil svojemu

Ugledni gostje med prireditvijo

prijatelju Janezu Janši: Dejal je: "Tudi prihodnji rodovi bodo praznovali obletnice plebiscita, vendar ne bodo tako srečni kot mi, ki imamo med sabo človeka, ki je eden najbolj zaslužnih za to, da imamo danes svojo državo." Zahvalil se mu je tudi za vse, kar je napravil za Slovenijo v teh desetih letih.

Tudi Janez Janša je spregovoril o zgodovinski odločitvi Slovencev pred desetimi leti in o dogodkih, ki so ji sledili. Obujal je spomine na čas, ko je večina Slovencev z navdušenjem spremljala rojevanje nove države. To pa ni mogoče trditi za del politikov, ki so dejansko ali prek medijev vnašali skeptičnost in nasprotovanje, pa si danes lastijo enake zasluge za osamosvojitve. Ko je govoril o takratnih razmerah in o poteku osamosvojitve, je posebej omenil zasluge Francija Žnidaršiča iz Kompolj, ki je bil eden od treh ključnih mož v obveščevalni službi.

Veliko zgodovinsko dejanje je uspelo zaradi takih ljudi, je dejal Janez Janša in dodal, da je bila tudi mednarodna situacija ugodna za takšno dejanje. Vendar če je ne bi izkoristili, je veliko vprašanje, če bi lahko še kdaj imeli priložnost priti do svoje države, je poudaril Janša. Da pa to veliko dejanje ni pustilo za sabo velikih žrtev, je pomembno ne le za nas, ampak tudi za prihodnje rodove. Janez Janša je poleg svetlih omenil tudi temno plat obdobja, ki je sledilo. Slovenci smo pričakovali hitrejša spremembe. Res pa je tudi, da so bila nekatera pričakovanja prevelika in nerealna. Ovira za to so tudi miselni vzorci v glavah ljudi še iz časov vzgoje in indoktrinacije prejšnjega sistema.

Na kratko je ocenil tudi politično dogajanje v 10-letnem obdobju in z obžalovanjem ugotavljal, da so bile vse dosedanje koalicijske pogodbe med pomladnimi strankami prelomljene. "Edina svetla točka, ki je ostala, je zavezništvo med SDS in Novo Slovenijo. To je prva koalicija, ki je zdržala in bo na njej mogoče graditi tudi vnaprej," je z optimizmom ugotavljal Janez Janša.

Prireditve je dala dovolj izhodišč za pogovore oz. medsebojno izmenjavo mnenj na družabnem srečanju, ki je sledilo uradnemu delu. Za boljše razpoloženje sta poskrbela tudi sponzorja prireditve Pekarna Kovačič in Pekarna Blatnik.

M. Steklasa

Foto: Janez Pavlin

Fr. Andrej Bajuk z ženo v pogovoru z Jožetom Hočevarjem in županom Antonom Jakopičem

Podgora, ogenj ki žari

Volja, pogum in dobro srce so tudi letos pripomogli TD Podgora pri organizaciji 7. tradicionalnega pohoda z baklami na Kamen vrh.

Bakle, postavljene ob cesti v Podgoro, so pohodnikom naznajale težko pričakovani pohod na Kamen vrh. Ognjene kače iz vseh štirih vasi: Ponikev, Predstrug, Podpeči in Podgore so bile malo manj razvidne zaradi megle, ki nas je obiskala. Kljub temu, je hrib oživel in ponazarjal novoletno drevo z živimi okraski.

Vesetje in petje ter bakla v rokah so privabili kar 40% tujih gostov in 60% domačinov, kar je za nas zelo dober rezultat. Veliko truda in dela vaščanov je bilo vloženega, če pomislimo, da se je na prvi pohod z baklami na Kamen vrh odpravilo samo 12 vaščanov iz Podgore.

Od ideje, da se obeleži božič na drugačen način in proslavi predvečer samostojnosti države Slovenije s simbolom ognja, večne energije in neutrudne radoživosti, nam je uspelo privabiti med nas že več tisoč pohodnikov in pogostiti več sto ljudi na vsakokratni prireditvi.

Pohod je uspel prav zaradi tesnega sodelovanja vaščanov, ki smo z obilico dobre volje tesno sodelovali in z nasmehom reševali probleme.

Seveda gre v prvi vrsti zahvala starejši generaciji vaščanov, saj so s timskim delom, nadgradnjo druženja in razvoja pohoda ustanovili Turistično društvo Podgora. Pod njegovim okriljem pa pohod obogatili z dodatno gostinsko ponudbo dobrepoljskih kolin in plesom ob živi glasbi.

Dobra organizacija, kulinarika Dobrepolja ter radoživost pohodnikov je pomemben delež k večji razpoznavnosti našega kraja in turizma v Dobrepoljski dolini.

TD Podgora, Saša Strnad

KULTURNO DRUŠTVO DOBREPOLJE
VAS VABI

**NA PROSLAVO OB
SLOVENSKEM
KULTURNEM PRAZNIKU,**

ki bo v soboto, 10. februarja,
ob 19. uri
v jedilnici osnovne šole na Vidmu.

Na proslavi bodo sodelovale vse skupine
KD Dobrepolje in Osnovna šola Dobrepolje.

Rok za vlaganje zahtev za status žrtev vojnega nasilja odpravljen - možnost novega vlaganja zahtevkov

Ustavno sodišče republike Slovenije je z odločbo, št. U-I-14/00, z dne 7.12.2000, razveljavilo 16. člen Zakona o spremembi in dopolnitvi zakona o žrtvah vojnega nasilja (Uradni list RS, št.28/2000). Navedeni določbi določata rok, do katerega lahko stranka vloži svoj zahtevek po Zakonu o žrtvah vojnega nasilja. Med tem, ko se je rok za vložitev zahteve za priznanje statusa in pravic žrtve vojnega nasilja iztekel 19.12.1999, kot je to določala novela zakona (Uradni list, št. 43/99), pa je vlogo za priznanje statusa žrtve vojnega nasilja - otroka, katerega eden od staršev je bil ubit zaradi sodelovanja v NOB ali je izgubil življenje v okoliščinah za priznanje statusa žrtve vojnega nasilja po zakonu o žrtvah vojnega nasilja ali je bil ubit kot talec, po noveli zakona (Uradni list RS, št. 28/2000), bilo mogoče vložiti v šestih mesecih od uveljavitve zakona, torej do 30.9.2000.

Navedena roka za vložitev zahtev po Zakonu o žrtvah vojnega nasilja je Ustavno sodišče Republike Slovenije razveljavilo in ker ni določilo roka, po katerem začne razveljavitev učinkovati, bo razveljavitev začela učinkovati naslednji dan po objavi v Uradnem listu, kar pomeni, da roka za vložitev zahteve po zakonu o žrtvah vojnega nasilja po objavi odločbe Ustavnega sodišča ne bo več. Ravno tako se razveljavljene določbe ne bosta uporabljali za razmerja, nastala pred dnem, ko bo razveljavitev začela učinkovati, če do tega dne o njih ne bo pravnomočno odločeno. Zato se bodo nerešene vloge, ki bi jih pred razveljavitvijo določb zavrgli kot prepozne, reševale kot pravočasno vložene. Upravičenci, katerih vloge so bile zaradi pomanjkanja procesne predpostavke zavržene kot prepozne in so odločbe že postale dokončne, pa bodo morali podati nov zahtevek za priznanje statusa žrtve vojnega nasilja.

To pomeni, da lahko za priznanje žrtve vojnega nasilja zaprosijo vsi občani, ki tega do sedaj še niso storili in menijo, da imajo to pravico, in sicer:

- taboriščniki
- interniranci
- izgnanci
- begunci
- požganci in
- otroci, katerih eden od staršev je bil ubit zaradi sodelovanja v NOB.

Rok za vložitev zahteve ni omejen. Za vse informacije lahko pokličete referentko na Upravni enoti Grosuplje ga. Slavico Perme, tel. št. 01 7864 311, int. 261. Pri njej so na razpolago tudi obrazci vlog, ki vam jih lahko pošljemo tudi po pošti.

Nevenka Dolgan, univ.dipl.prav.
NAČELNICA UPRAVNE ENOTE GROSUPLJE

JAVNI POZIV k vložitvi napovedi za odmero dohodnine za leto 2000

Zavezanci za dohodnino morajo vložiti napoved za odmero dohodnine za leto 2000 najkasneje do 31. marca 2001 na predpisanem obrazcu.

Napoved so dolžni vložiti vsi zavezanci, razen:

- zavezancev, katerih (bruto) dohodki ne presegajo 11% povprečne letne (bruto) plače zaposlenih v Republiki Sloveniji za leto 2000;

- učencev in študentov, katerih (bruto) prejemki iz naslova plačila za začasno ali občasno opravljeno delo prek študentskih ali mladinskih organizacij, ki posredujejo delo na podlagi pogodbe o koncesiji, ne presegajo 51% povprečne (bruto) plače zaposlenih v Republiki Sloveniji za leto 2000;

- zavezancev, katerih edini vir dohodnine je pokojnina, če med letom 2000 v skladu z zakonom niso plačevali akontacije dohodnine in med letom niso uveljavljali olajšav za vzdrževane družinske člane.

Napoved vložijo:

- zavezanci za dohodnino s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji (rezidenti) pri izpostavi davčnega urada, na območju katerega so vpisani v davčni register v času vložitve napovedi;

- zavezanci, ki niso rezidenti Republike Slovenije, pri izpostavi davčnega urada, na območju katerega so vpisani v davčni register v času vložitve napovedi, če niso vpisani, pa pri izpostavi davčnega urada, na območju katerega imajo začasno prebivališče v času vložitve napovedi.

Pojasnilo:

Napoved za odmero dohodnine morajo do 31. marca 2001 vložiti tudi zavezanci za davek od dohodkov iz dejavnosti in zavezanci za davek od dobička iz kapitala od prodaje vrednostnih papirjev in drugih deležev v kapitalu, ki so dolžni napoved za navedena davka vložiti do 28. februarja 2001 za preteklo leto. Zavezanci, ki sami obračunajo davek iz dejavnosti, vložijo obračun tega davka do 31. 3. 2001.

V napovedi za odmero dohodnine morajo zavezanci za dohodnino, ki so po končani zapuščinski razpravi v letu 2000 postali lastniki denacionaliziranega premoženja ali nepremičnega premoženja, napovedati dohodke od oddajanja tega premoženja v najem za vse obdobje, ko je v njihovem imenu kot zavezanec za davek od navedenih dohodkov nastopal skrbnik za posebne primere.

Zavezanci, ki so oddali v letu 2000 fizičnim osebam v najem premoženje ali nepremično premoženje, morajo vložiti napoved za odmero davka od dohodkov iz premoženja najkasneje do 15. januarja 2001 za preteklo leto pri davčnem uradu, kjer so vpisani v davčni register, če niso vpisani, pa pri davčnem uradu, kjer je vpisan izplačevalec dohodkov.

Zavezanec za dohodnino se kaznuje za prekršek, če nepravčasno vloži napoved za odmero dohodnine, če je ne vloži, ali vloži napoved, ki ne vsebuje podatkov, potrebnih za odmero dohodnine, ali v njej izkaže neresnične podatke.

MINISTRSTVO ZA FINANCE
Davčna uprava Republike Slovenije

**RAZPORED TEHNIČNIH
PREGLEDOV TRAKTORJEV IN
MOTORNIH KOLES NA
OBMOČJU UPRAVNE ENOTE
GROSUPLJE V LETU 2001**

VIDEM DOBREPOLJE

torek, 6. 3. 2001
od 8. do 16. ure

torek, 4. 9. 2001
od 8. do 11.30 ure

MULJAVA

torek, 13. 3. 2001
od 8. do 11.30 ure

ZAGRADEC

torek, 13. 3. 2001
od 13. do 17. ure
torek, 4. 9. 2001
od 13. do 16. ure

RADOHOVA VAS
(pri gostilni "Johan")

torek, 20. 3. 2001
od 8. do 16. ure
torek, 11. 9. 2001
od 8. do 12. ure

UPRAVNA ENOTA GROSUPLJE

Krmljenje prašičev s pomijami

V Sloveniji smo z 10. 11. 2000 prenehali s cepljenjem prašičev proti klasični prašičji kugi, virusni boleznii prašičev, ki se zatira po ZAKONU o veterinarsstvu. Ker spada bolezen v skupino zelo nevarnih kužnih bolezni, se vsi prašiči, ki oboliijo in tisti, ki pridejo z bolnimi v stik, humano pokončajo in neškodljivo uničijo.

Za tako pokončane prašiče gre po istem zakonu rejcu odškodnina, ki se izplača iz proračuna RS, če je rejec izvršil vse odredbe mu ukrepe.

Ker so pomije vir okužbe s klasično prašičjo kugo, je Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano izdalo predpis, ki določa postopek s pomijami, preden jih uporabimo za krmo prašičev: NAVODILO o pogojih za uporabo pomij za krmljenje prašičev (Uradni list RS, št. 95/00) - priloga.

Prosimo vas, da NAVODILO pozorno preberete in se potem odločite, ali boste lahko izpolnili njegova določila ali se boste raje odpovedali krmljenju vaših prašičev s pomijami, ker če se ob eventualnem izbruhu bolezni ugotovi, da ste prašiče krmili s pomijami in ne izpolnujete pogojev za njihovo usposobitev za krmo živalim, niste upravičeni do izplačila odškodnine iz proračuna RS.

VETERINARSKI INŠPEKTOR:
Dr. Rozalija FUCHS, dr. vet. med.

Navodilo o pogojih za uporabo pomij za krmljenje prašičev

Na podlagi osemindesete alineje 114. člena Zakona o veterinarstvu (Uradni list RS, št. 82/94, 21/95, 16/96, 98/99, 101/99, 8/00) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

NAVODILO o pogojih za uporabo pomij za krmljenje prašičev

1.člen

(vsečina)

To navodilo ureja uporabo, obdelavo, zbiranje in prevoz za krmljenje prašičev.

2.člen

(pomen izraza)

Za potrebe tega navodila so pomije odpadki živalskega izvora iz kuhinj in živilskih obratov.

3.člen

(uporaba pomij)

Pomije morajo biti termično obdelane. Pomije se lahko uporabljajo le za krmljenje prašičev pitancev, ki so namenjeni za zakol, ali drugih kategorij prašičev, pod pogojem,

da so namenjeni za zakol.

Prepovedana je uporaba pomij, ki izvirajo iz mednarodnega prometa.

Za krmljenje lastnih prašičev je dovoljena uporaba pomij iz lastnega gospodinjstva, ki pa morajo biti vseeno termično obdelane.

4.člen

(termična obdelava pomij)

Pomije morajo biti termično obdelane s segrevanjem eno uro na 90 stopinj C ali z uporabo drugačne kombinacije temperature in časa, ki zagotavlja uničenje virusa klasične prašičje kuge. Uporabo drugačne kombinacije dovoli Veterinarska uprava Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: VURS) z odločbo v upravnem postopku.

V postopku termične obdelave mora biti omogočeno mehansko beleženje in spremljanje termične obdelave.

5.člen

(zbiranje pomij)

Zbiranje pomij je dovoljeno le v obratih, kjer se pomije termično obdelajo in ki imajo dovoljenje VURS (v nadaljnjem besedilu: obrat).

VURS izda dovoljenje iz prejšnjega odstavka v upravnem postopku, če obrat izpolnjuje naslednje pogoje:

- imeti mora ločen prostor za termično neobdelane in termično obdelane pomije;
- v obratu mora biti tekoča voda;
- prostori, oprema in pribor morajo biti iz materialov, ki so primerni za čiščenje in razkuževanje;

V obratu je potrebno voditi evidenco prispelih pošiljk, iz katere so razvidni vsaj podatki o:

- datumu prispetja pošiljke;
- izvoru pomij;
- količini pomij v posamezni pošiljki;
- prevozniku;

Evidence iz prejšnjega odstavka je treba hraniti vsaj tri leta.

Preprečiti je potrebno vstop nepooblaščenim osebam in živalim v obrat.

6.člen

(prevoz pomij)

Prevoz pomij iz kuhinj in živilskih obratov do obratov oziroma do uporabnikov lahko opravijo le prevozniki, ki imajo ustrezno prevozno sredstvo in neprepustne posode, iz katerih je onemogočeno iztekanje vsebine in jih je mogoče po vsaki uporabi očistiti in razkužiti.

Prevoznik mora voditi evidenco pošiljk, iz katere so razvidni vsaj podatki o:

- datumu in mestu prevzema pomij;
- količini prevzetih pomij;
- mestu oddaje ter uporabniku pomij.

Evidence iz prejšnjega odstavka je treba hraniti vsaj tri leta.

7.člen

(nadzor)

Nadzor nad izvajanjem tega navodila opravlja veterinarska inšpekcija.

8.člen

(prehodna določba)

Določbe tega navodila se začnejo uporabljati s 1. 1. 2001.

9.člen

(končna določba)

To navodilo začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

CENTER ZA SOCIALNO DELO

GROSUPLJE

Taborska 13

NOVE TELEFONSKE ŠTEVILKE

TAJNIŠTVO 781-80-50

FAX 786-16-01

DIREKTOR 781-80-59

OTROŠKI DODATEK 781-80-53

DRUŽINSKI PREJEMKI

- porodniški dopust
- starševski dodatek
- oprema za novorojenca 781-80-58

POMOČ

DRUŽINI NA DOMU 781-80-60

PRVA SOCIALNA POMOČ

- ponedeljek 781-80-61
- torek 781-80-62
- sreda 781-80-55
- četrtek 781-80-61
- petek 781-80-62

Ponovni pojavi stekline

V letu 2000 se je na območju, ki ga pokrivamo, ponovno začela pojavljati steklina, zato lastnike psov ponovno opozarjamo na določila NAVODIL za preprečevanje, zatiranje in izkoreninjenje stekline (Ur. list RS, št. 89/99):

- vsi psi morajo biti registrirani in cepljeni proti steklini takoj, ko dopolnijo štiri mesece starosti, pri pristojni veterinarski organizaciji s koncesijo;
- za pse velja kontumac, kar pomeni, da se ne smejo prosto gibati po okolici (biti morajo v pesjaki ali na vrvi);
- psi izven dvorišča morajo biti na vrvi;
- pse, ki se prosto gibljejo po okolici, mora veterinarsko-higienska služba poloviti in odpeljati v karanteno na stroške lastnika.

Lastniki psov, ki ne bodo upoštevali zgoraj navedenih ukrepov, bodo prijavljeni sodniku za prekrške na podlagi 137. člena Zakona o veterinarstvu (Ur. list RS, št. 82/94, 21/96, 16/96 in 101/99).

VETERINARSKI INŠPEKTOR:

Dr. Rozalija FUCHS, dr. vet. med.

Utrinki iz krvodajalske akcije

Rdeči križ Grosuplje organizira vsako leto krvodajalske akcije na področju občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropolje. Letos so akcije potekale v decembru, zato se z utrinki iz krvodajalske akcije oglašamo šele sedaj, vendar to ne more zmanjšati vrednosti največji humanitarni akciji - darovanju krvi. Letos je na našem področju darovalo kri 853 krvodajalcev. Veseli smo, da je na odvzem krvi prišlo kar nekaj mladih ljudi, ki so kri darovali prvič, saj iz izkušenj vemo, da je prvič darovati kri najtežje. Tako kakor je ugotovil že v enem od prejšnjih prispevkov g. Marjan Šircelj, je lažje darovati denar: odpreš denarnico in daruješ, če pa se odločiš darovati kri, moraš sprejeti vsaj dva vboda in še delček sebe pustiti na odvzemnem mestu.

Hvala vsem za darovano kri, morda hodijo med vami ljudje, ki jim je vaša kri vrnila zdravje ali podaljšano življenje.

Krvodajalci bodite ponosni, da pripadate veliki družini humanih ljudi.

Značke in priznanja, ki jih krvodajalci prejmejo ob jubilejih, so samo majhna pozornost, ki jo namenjamo večkratnim krvodajalcem. Z vsem spoštovanjem, ki si ga zasluži, pa želim sporočiti, vam, dragi bralci, da imamo v svoji sredi rekorderja v darovanju krvi na našem področju. Gospod Marjan Šircelj iz Grosuplja je v decembru prejel značko, priznanje in plaketo za 100 krat darovano kri, ki mu jo je izročil ob priliki skromne slovesnosti župan občine Grosuplje g. Janez Lesjak. Gospod Šircelj, čestitamo vam, se vam zahvaljujemo ter vam sporočamo, da smo ponosni, da med nami živi človek - velik humanist.

Vsekakor so krvodajalci deležni premajhne pozornosti s strani širše družbene skupnosti, kar opozarja na potrebo, da se krvodajalstvo uvrsti med socialne in humane vrednote slovenske družbe, ki oblikujejo slovensko nacionalno identiteto in slovenski značaj.

Tudi v letu 2001 bomo organizirali krvodajalske akcije in vas vabimo že sedaj, da se jih udeležite. Enodnevna krvodajalska akcija bo letos prej kakor lansko leto - septembra, od 10. do 13. septembra.

Hvala vsem za darovano kri.

**OBMOČNO ZDRUŽENJE
RDEČEGA KRIŽA GROSUPLJE**

Sv. Martin je potreben nove strehe nad glavo

Cerkev sv. Martina v Podpeči stoji na lepo vidni razgledni točki, saj jo vsak vidi skoraj iz vsakega dela Dobrepolske doline. Cerkev je pravzaprav prevelika za tako majhno vas, kot je Podpeč, toda naša je in imamo jo radi. Kdaj je bila zgrajena, ne vemo, saj jo je požar leta 1904 dodobra poškodoval. Cerkev, ki je v tlorisu zasnovana kot dva povezana osmerokotnika, je zelo lepa na pogled, vendar je vzdrževanje tako razgibane strehe zelo zahtevno, saj opeka neprestano izpada. Zaradi tega je zlasti po žlebinah večkrat zamakalo, sedaj je na več mestih prerjavela tudi pločevina in edino smiselno je zamenjati ostrešje in cerkev na novo pokriti, tako da bo zdržalo nekaj dlje časa. Ker bo potrebno postaviti tudi odre, je edino smiselno, da obnovimo še fasado. To se sicer lepo sliši, vendar je za tako majhno vas, kot je Podpeč, to izredno velik zalogaj, saj pripada tej podružnici samo naša vas, v vasi pa je komaj 20 hiš, ki lahko kaj prispevajo. Volja je velika in zagnanost popolna, tako da upamo, da bomo to izpeljali. Predračunska vrednost del, za celotno zamenjavo ostrešja in kritine ter obnove fasade, se po ponudbah giblje med 8 in 9 milijoni tolarjev. Seveda bomo čim več del opravili sami s prostovoljnimi delom in tako znatno po-

nilo delo, vendar gre v glavnem za strokovna dela in dela na višini, ki jih s prostovoljnimi delom ni mogoče opraviti. Sami vaščani bomo seveda zbrali tudi sredstva v največji možni meri, vendar jih zagotovo ne moremo zbrati dovolj.

Gotovo je, da obnavljanje in vzdrževanje naših prelepih cerkvic ne more biti samo zaveza vernikov, saj ne gre samo za versko dejanje, ampak tudi za dejanje ohranjanja naše kulturne dediščine. Naše cerkvice po gričih predstavljajo s svojimi lokacijami in s svojimi umetninami največjo kulturno dediščino, ki jo Slovenci imamo, zato je prav, da zanje tudi vsi skrbimo. Naprošamo torej vse občane naše občine, ki so pripravljeni kaj pomagati, in jim je naša lepa cerkva pri srcu, da nam po svojih močeh priskočijo na pomoč. Veseli bomo vsakega daru, tako majhnega kot velikega. Denar lahko nakazete na račun pri NLB št. 50100-620-133-05-1046136-353310 ali oddaste osebno enemu od ključarjev.

Za vašo pomoč že vnaprej najlepša hvala!

*Ključarja cerkve sv. Martina v Podpeči
Anton Jakopič in Franc Hočevnar*

ISKRA - STIKALNI ELEMENTI d.d.

Predstruge 29
1312 Videm-Dobropolje

OBVESTILO

1. Zaradi povečanja naročil **takoj zaposlimo več proizvodnih delavcev za opravljanje del in nalog pomožni elektromehanik za določen čas 6 mesecev** (z možnostjo podaljšanja).

Pogoji: končana OŠ, ročna spretnost, dober vid;

- možnost opravljanja pogodbenega dela ali dela prek študentskega servisa

Pisne prijave sprejema kadrovski odderek, dodatne informacije lahko dobite osebno na sedežu ali na tel. št. 7867800.

2. Nudimo možnost najema hišice v Čateških Toplicah ob prostih terminih. Prednost imajo zaposleni, upokoјenci in tisti uporabniki, ki bodo najeli hišico za 7 dni. Za vse ostale informacije se dogovorimo telefonično.

Ob tej priložnosti želimo vsem zaposlenim, upokoјencem in krajanom občine Dobropolje zdravja, sreče in osebnega zadovoljstva v letu 2001.

KULTURNO DRUŠTVO DOBREPOLJE

vabi vse člane in simpatizerje na redni občni zbor, ki bo v petek, 17. februarja, ob 19. uri, v prostorih občine Dobropolje.

Po uradnem delu bomo še malo posedeli v sproščenem pogovoru ob prigrizku in kozarčku pijače.

BOŽIČNO-NOVOLETNI KONCERT VOKALNE SKUPINE MAVRICA

Božične melodije v podgorski cerkvi

Predbožični večer v podgorski cerkvi sv. Miklavža. Polno cerkev je preplavilo ubrano petje Vokalne skupine Mavrica. Skrivnostno poduhovljen ambient je lepemu petju dal še globljo vsebino. Kot božični odmev angelskega petja, ki seže do srca.

Spet smo se lahko prepričali, da z vsakim nastopom skupina Mavrica dokaže svojo visoko kakovostno raven in dovršeno izvedbo. Svoj širok repertoar prilagajajo različnim priložnostim in namenom. Tokrat so celoten koncert sestavljale božične pesmi, od priredb največkrat zapetih pesmi v božičnem času, takih, ki se pojejo pri ljudskem petju, do malo manj znanih, a izvedbeno zahtevnejših. Nekaj naslovov: Hitite kristjani, Rajske strune, Marija v štalici sedi, Božična noč, Rojstvo, Tam stoji pa hlevček, Jingle bells ...

Osem pevk se je s svojo pevovodkinjo Vesno Fabjan prvič pred domačim občinstvom predstavilo v novih uniformah, prav tako so se prvič predstavile s svojo napovedovalko Nino Klun, ki je s poetično obarvanim tekstom, skladnim z vsebino pesmi, pridala pridih intimnega in globljega doživljanja prazničnih dni.

To je bil večer, ki je naznanjal skorajšnjo božično noč, večer, ki nas je obogatil z lepimi mislimi in željami. Večer, ki so nam ga podarile pevke Vokalne skupine Mavrica.

Ob koncu se je v imenu vaščanov Podgore nastopajočim in organizatorju zahvalila Pavlina Novak. Izrazila je zadovoljstvo, da so si pevke izbrale za svoj nastop podgorsko cerkev in da lahko ob lepem petju še lepše doživljajo božični čas.

Ko smo po koncertu stopili iz prijetnega ambienta ogreva cerkve v mrzlo zimsko noč, smo doživeli še pozornost vaščanov. Obiskovalce so pričakali s toplimi napitki in slaščicami ter tako s svojo gostoljubnostjo dodali še košček toplote k predprazničnemu vzdušju.

M. Steklasa

Z Godbo Dobrepolje v novo leto

26. decembra praznujemo dan samostojnosti. V Dobrepolju pa smo si ta dan zapomnili še po nečem - po tradicionalnem božično-novoletnem koncertu Godbe Dobrepolje.

Čeprav se je morda kdo spraševal, ali letošnji koncert sploh bo, za godbenike ta ni bil vprašljiv. Namesto Jakličevega doma, ki je v gradnji, so se dogovorili za koncert v župnijski cerkvi. Temu primerno so priredili program. Dirigent Roman Gačnik je ponovno dokazal svojo tenkočutnost pri izbiri programa. Ta je bil precej dolg in raznovrsten. Večina skladb je bila božičnih, od najbolj melodičnih do zahtevnejših priredb.

Gost večera je bil učiteljski oktet *Pa kol'k'r tol'k'* iz Logatca. Ob tej priložnosti so razkrili, kako so si naredili to skromno in obenem nenavadno ime:

Člani okteta so učitelji. Na neki sindikalni zabavi je moški del kolektiva ugotovil, da so v kolektivu v popolni manjšini, zato so se umaknili v kot in si dajali poguma. Tudi tako, da so se preizkusili v petju, pri tem pa ugotovili, da so *kol'k'r tol'k'* dobri. Če bi še kaj vadili, bi lahko bili *kol'k'r tol'k'* dobri pevci, so si mislili. Kmalu po tistem so ustanovili oktet in ga imenovali *Pa kol'k'r tol'k'*. Na koncertu so zapeli pet narodnih pesmi in dokazali, da bodo glede na kvaliteto lahko kmalu spremenili ime. Tako jim je zagotovil Igor Ahačevčič, ki je bil povezovalac koncerta. Tudi on je tekstovni del prilagodil skladbam in cerkvenemu ambientu. Vključeval je razmišljanje o adventu in pripovedoval o običajih, ki spremljajo božične praznike na podeželju. Še enkrat se je spomnil uspehov in celoletnih aktivnosti Godbe Dobrepolje in predstavil pet novih glasbenikov, ki so v letošnjem letu okrepili godbeniške vrste.

Igranje božičnih pesmi in priredb v pihalni instrumentalni zasedbi je bilo za poslušalce v napolnjeni cerkvi posebno doživetje, za godbenike pa dokaz, da se lahko programsko in organizacijsko prilagodijo vsakršnim razmeram.

M. Steklasa

POGOVOR S STANETOM KOSTANJŠKOM

“Moje delo je raznoliko in nikoli dolgočasno”

Čeprav bi utegnil kdo reči: “Staneta Kostanjška pa res vsi poznamo,” sem prepričana, da marsikdo ne ve, koliko različnih del in funkcij opravlja. Predvsem pa ne, kaj vse spada v njegovo delovno področje. Je cerkovnik, katehist, hišnik, vzdrževalec pokopališča, tajnik župnijske karitas, član župnijskega sveta in še kaj bi se našlo. Če bi ga hoteli kljub vsemu na kratko predstaviti, bi lahko rekli, da je vsestranski in nepogrešljiv, mnogo je stvari, ki bi v župniji vsaj za nekaj časa zastale brez njega. Je človek, ki živi z župnijo.

Vsepovsod prisoten in prav zato včasih tudi nedosegljiv. Njegovo delo je namreč nadvse dinamično, raznovrstno in razporejeno čez ves dan, brez rednega delovnega časa. Ko se odločiš za tako službo, moraš biti človek, v katerem ni prostora za egoizem. Potrebuješ notranjo moč, potrpežljivost, vero in odprtost do soljudi, saj pričakujejo, da si jim na razpolago ob vsakem trenutku. Ne le župnija kot celota, tudi kot posamezniki rabimo njegove usluge, Prej ali slej se vsi obračamo nanj.

Najin pogovor je odstrl pogled v del njegovega življenja in dela.

Koliko let že živite v Dobropolju in kakšna je bila vaša življenjska pot do vašega prihoda sem?

V Dobropolju živim že 26 let. Doma pa sem v vasi Sromlje, 10 km izven Brežic. Rodil sem se na kmetiji, kjer je bilo sedem

otrok. Po končani osnovni šoli sem bil leto in pol doma, potem pa sem se vpisal na gostinsko šolo v Ljubljani, kjer sem se izučil za natakara. Leta 1963 sem se zaposlil kot natakara v Gostinskem podjetju Moste in tam ostal devet let. Nato sem bil nekaj let v ljubljanski Kolodvorski restavraciji šef strežbe. Od tam sem bil premeščen v Kolodvorsko restavracijo na Jesenice, kjer sem bil štiri leta upravnik. Potem pa sem zvedel za ponudbo za najem gostilne Pri Krajčku in tako sem prišel v Dobropolje. Gostilno sem imel v najemu dve leti, nato pa sem se zaposlil v Stolarni, kjer sem bil zaposlen 14 let. Mislim, da do leta 1993.

Od takrat dalje ste torej cerkovnik?

Delo cerkovnika sem opravljal že prej, od leta 1985. Hkrati sem v tistih letih dokončal teološko šolo in diplomiral kot katehist. Ker je bila takrat opravljalec pokopališča še cerkev, in je bilo z vsem skupaj dovolj dela, me je gospod župnik povabil,

da se zaposlim kot cerkovnik.

Zdaj imate veliko raznovrstnih zadolžitev in dodatnih funkcij. Kaj od vsega najraje delate?

Na to vprašanje bi težko odgovoril. Moje delo je res raznoliko in nikoli dolgočasno. Neprestano sem v gibanju. Rad delam vse.

Najbrž vas najbolj poznamo po vlogi cerkovnika. Kaj vse spada k delu cerkovnika?

Verjetno si marsikdo predstavlja, da je delo cerkovnika samo priprava na sveto mašo in pobiranje v puščico. Torej tisto, kar je mogoče videti. Seveda pa je še veliko takega dela, ki se ga ne vidi, pa mora biti redno opravljeno. Če začnem s pripravo na sveto mašo, naj povem, da moram skrbeti za mašna oblačila in pripravo hostij (pečenje in rezanje). Redno moram skrbeti za cerkev (čiščenje, menjava prtov, menjava žarnic itd.). Že menjava ene žarnice ti vzame precej časa, saj so lestenci zelo visoko. Pomoč nudim tudi pri krašenju cerkve. Skrbim za zvonjenje oziroma njegovo uravnavanje, popravilo zvonov itd. Moja dolžnost je tudi, da je cerkev vsako jutro pravočasno odprta in zvečer zaprta. Vse potrebno moram pripraviti ob pogrebi, prav tako krstih in porokah. Največ dela pa je ob največjih praznikih, kot sta božič in velika noč.

Kaj je pripomoglo k vaši odločitvi, da postanete cerkovnik?

Nekaj let je bila naša cerkev brez cerkovnika. Ko se je prejšnji cerkovnik Tone Šinkovec zaposlil in je prihajalo do raznih nevšečnosti, na primer ko so bili leta 1985 pokradeni mikrofoni, je župnijski svet sklenil, da se mora poiskati cerkovnika. Po tistem me je župnik povabil k temu delu. Z veseljem sem ga sprejel.

Je k temu pripomogla tudi vera?

Tudi. Vzgojen sem bil v veri in sem jo ohranjal skozi vsa viharna leta. Sedaj, ko sem v zrelih letih, pa to še toliko bolj občutim in se včasih tudi zamislil za nazaj, če je bilo kdaj kakšno leto, ki ga nisem duhovno preveč dobro izkoristil. Kljub temu se človek čuti zadovoljnega, ko išče pomoč pri svojem Stvarniku. Še posebej je to občutje globoko pred božičem. To je čas za razmišljanje v cerkvi. Človek se čuti zadovoljnega in pomirjenega.

Vlogo cerkovnika z veseljem opravljam, sicer pa je to že tradicija v naši družini. Tudi moj oče je bil cerkovnik pa tudi sin opravlja to delo v grosupeljski župniji.

Cerkovnik je še posebno povezan z župnijo. Kako ste se vživeli, glede na to, da to

ni župnija, v kateri ste bili rojeni? Kaj lahko doživi cerkovnik v dolgih letih v tem poklicu?

V petnajstih letih sem doživel veliko pege. Na začetku pa mi ni bilo lahko. Doživel sem precej raznih podtikanj, obrekovanj, dobival sem tudi anonimna pisma. Govorilo se je, da je premalo dela za enega človeka in podobno. V zadnjem času teh nasprotovanj ne občutim več. Celo več, marsikdaj sem deležen pohval. Zanimivo pa je, da so tudi tisti ljudje, ki so mi kdaj nasprotovali, kasneje rabili mojo pomoč. Moram reči, da so prišli k meni vljudno in občutek imam, da sedaj cenijo moje delo.

Ste tudi katehist. Do zdaj sem bolj poznala izraz katehet? Kaj je pravilno?

Oboje. Le da so kateheti župniki, katehisti pa laiki.

Kako ste se usposobili za poučevanje verouka?

Obiskoval sem 3-letno šolo na Teološki fakulteti. Sedaj je šola 4-letna. Predavanja sem obiskoval vsak petek, opraviti sem moral 25 izpitov in praktičen nastop pred slušatelji.

Koga poučujete?

Nekaj let nisem učil, ker je bilo tudi glede tega nasprotovanje, češ da imata duhovnika dovolj časa. Sčasoma se je tudi to spremenilo in, upam, da smo sedaj tudi laiki sprejeti. Ob tem naj povem, da so katehisti poučevali verouk po mestih že pred 30-imi leti. Na podeželje je ta praksa prišla kasneje.

Trenutno učim drugi in tretji razred na Vidmu, v Mali Ilovi Gori pa vse skupine od male šole do osmega razreda. Seveda je tam malo otrok.

Kako je delati z mladimi?

Zelo zanimivo. Otroci radi prisluhnejo, radi tudi delajo, se zanimajo za dogodke. Vedno pa se najdejo tudi izjeme, ki poskušajo delo motiti. Zelo lepo je delati s tistimi, ki se o veri pogovarjajo tudi doma in jih starši podpirajo in spodbujajo. Pri delu z mladimi pa prideš tudi do drugih izkušenj. Kakršen odnos imajo starši do katehistov in učiteljev, takšnega imajo tudi njihovi otroci.

Pa od vzgojnega dela preidiva še na čisto drugačno delo. Od nedavnega ste tudi hišnik na občini. Kakšne so vaše zadolžitve?

To je pogodbeno delo. Kot hišnik skrbim za vsa popravila, ki so potrebna v stavbi občine, od vodovoda, elektrike, vrat itd. Skrbim za kurjavo, nudim pomoč pri pri-

pravi prostora za razne prireditve, izobešam zastave itd. Iste zadolžitve sem imel tudi v Jakličevem domu. Zadolžen sem tudi za okolico. Pozimi plužim sneg, čez leto kosim zelenice. Poleg tega spada k mojemu delu tudi urejanje spomenika v Predstrugah. Skrbim tudi za mrliško vežico. Dajem ključ, kontroliram, če je vse v redu in če je potrebno kaj popraviti.

Skrbite tudi za pokopališče. Kaj konkretno je vaša naloga?

Moja skrb so urejene poti, poleti košnja zelenic, pozimi čiščenje snega. Če je potreba po novem prostoru, ga odkažem. Kadar so pogrebi, organiziram izkop jame in podobno. Skrbim tudi za redno odvažanje smeti in za čiščenje okoli zabojsnikov. Žal mnogokrat opažam, da nekateri ne odlagajo smeti v zabojnik, ampak na vrh ali celo zraven. Vse to moram počistiti. Prepričan sem, da bi se vsak lahko toliko potrudil, da bi vrgel odpadke v zabojnik, saj ima vsak zabojnik več odprtín. Treba je le iti naokoli in poiskati odprtino.

Kako zmorete vse to? Ali imate sploh kaj časa zase in za družino?

Časa res vedno primanjkuje. Vendar sem se vsa ta leta naučil, da si nikoli ne delam načrtov, kaj bom naredil čez dan. Če sem si ga kdaj naredil, je vedno prišlo kaj vmes in nisem opravil vsega. In potem sem bil razočaran. Zato zjutraj začnem delati in poskušam čim več narediti. Brez obremenitve, koliko moram narediti, sem ob koncu dneva bolj zadovoljen. Želim pa pripomniti, da mi pri delu v cerkvi veliko pomaga žena Milena. Tudi pri vsem ostalem delu mi je v oporo in pomoč.

Ali si sploh lahko privoščite kaj dopusta?

Zelo malo. Uradno ga sploh ne koristim. Mogoče kakšen dan ali dva, največ en teden. Najraje grem v toplice.

Zdaj pa še k vašim dodatnim nalogam in funkcijam. Ste tajnik župnijske karitas. Koliko časa že deluje?

Ustanovljena je bila leta 1990. Takrat sta bili ustanovljeni tudi slovenska in škofijska karitas, dana pa je bila tudi pobuda za ustanovitev župnijskih odborov. Naša župnija se je takoj odzvala. Povabili smo goste, med njimi Metko Klevišar, ki je eno od nedelj pri vseh mašah predstavila vlogo te humanitarne organizacije. Takoj nato smo povabili naše farane k sodelovanju. Vsak, ki je hotel delovati v odboru, se je vpisal prostovoljno. Na osnovi teh prijav smo sklicali prvi sestanek. Prva tajnica je bila gospa Darja Klinc. Glavni vodja od-

bora je župnik, odbor pa vodi tajnik, imamo pa tudi izvoljenega blagajnika in zapisnikarja. V odboru pa je najmanj po en član iz vsake vasi. Iz večjih jih je tudi več.

Jaz sem na mestu tajnika že šest let.

Kako poteka vaše delo pri karitasu?

Zavedati se moramo, da smo karitas vsi farani. Ker pa bi pri odločitvah bilo težko dobiti mnenja vseh faranov, mora biti ustanovljen odbor iz članov iz vseh vasi. Člani odbora se sestajamo približno enkrat mesečno. Na sestankih razpravljamo o potrebah pomoči v domači župniji, spremljamo pa tudi pobude slovenske in škofijske karitas. Poskušamo se vključiti v vsa dogajanja. Skrbimo tudi za izobrazbo članov, tako da se udeležujemo raznih predavanj in seminarjev. Skrbimo pa tudi za duhovno rast vseh članov, s tem, da hodimo na duhovne vaje in skupna romanja.

Kako pridobivate sredstva?

Sredstva so darovi naših faranov. Trenutno za naše potrebe nekako zadostujejo. Seveda bi si želeli nuditi še več pomoči, če bi imeli več sredstev. Že več let imamo za praznik vseh svetnikov v cerkvi postavljene nabiralnike, na katerih je napis NAMESTO ENE SVEČKE, DAR UBOGIM. Čeprav je na našem pokopališču takrat zelo veliko ljudi, ta nabiralnik opazi in se pri njem ustavi le kakšnih sto ljudi. Nekaj sredstev dobimo tudi od občine. To pa je v glavnem vse. Po hišah že dolgo ne hodimo več.

Imate še kakšne druge aktivnosti?

Prav sedaj se v okviru karitas pripravlja akcija POMOČ NA DOMU. Namen tega je pomagati tistim osamljenim ljudem, ki imajo sicer dovolj sredstev za preživetje, vendar rabijo fizično pomoč, na primer nabava iz trgovine, čiščenje stanovanja in podobno. Karitas bi lahko takim ljudem poslala nekoga, da bi jim pomagal. Glede stroškov bi se sami dogovorili. Ker je verjetno tudi v naši župniji precej takih ljudi, jih ob tej priložnosti prosim, da se sami prijavijo na karitas. Poskrbeli bomo za usposobljene ljudi, ki bodo takim prosilcem pomagali. Tak način pomoči je ponekod že zelo uveljavljen.

Najbrž marsikdo še ne ve, da si lahko vsi naši farani pri karitas izposodijo razne predmete, kot so na primer sobno stranišče, bolniška postelja, invalidski voziček in podobni predmeti. Farani naj se za to obrnejo na predstavnike župnijske karitas v svoji vasi, lahko pa tudi na župnika ali name.

Prav tako naprošamo vse, da nas obve-

stijo, če opazijo kje potrebo po pomoči. Če kdo rabi pomoč, se naj ne boji priti do nas ali pa naj nas obvesti.

Kako je z dobrodelnostjo pri ljudeh?

Na splošno se vse premalo zavedamo pomembne vloge dobrodelnosti. Vse preveč radi pozabljamo, da so okoli nas ljudje, ki rabijo pomoč. Mogoče je temu vzrok blagostanje in navidezni mir, ker nas nič ne ogroža. Morda je vzrok tudi v tem, ker v našem okolju že dolgo ni bilo večjih naravnih nesreč. Vse to je lahko vzrok, da postanemo na tem področju malo zaspani. Se pa v raznih akcijah le opazi čut za po-

moč in solidarnost. Ljudje takrat radi priskočijo na pomoč. Naprimer pri zadnji akciji za pomoč Posočju so se ljudje zelo izkazali s svojo solidarnostjo.

Z dobrodelnostjo se ukvarjate tudi v župnijskem svetu, kjer ste tudi član.

V župnijskem svetu sem že skoraj 15 let. Že ves čas torej po službeni dolžnosti. Razpravljamo o veliko stvareh, od sodelovanja pri cerkvi, o obredih in gospodarskih stvareh, gradnjah itd. Lani je bil župnijski svet na novo izvoljen, v njem so prestavniki iz vseh vasi V okviru sveta deluje več skupin, ena od njih je tudi skupina za do-

brodelnost, ki jo vodim. Ukvarjamo se s podobno dejavnostjo kot karitas.

Ob vsem tem, kar ste mi povedali, se vsiljuje vprašanje, kakšno je vaše življenjsko vodilo?

Moje vodilo je tisti znani slovenski pregovor: Delaj, kot da boš večno živel in molli, kot da boš jutri umrl. Delo in molitev naj se prepletata skozi ves dan.

Gospodu Stanetu Kostanjšku se zahvaljujem za pogovor.

M. Steklasa

Božično-novoletna prireditve v Ponikvah

Ko je zunaj prvič v letošnjem letu zadišalo po snegu, je bilo v dvorani DVZ Ponikve prijetno toplo, pod okrašeno jelko pa polno darilnih vrečk, ob njej pa razstava doma pripravljenih božičnih dobrot, od poprtnika, domačih piškotov do slaščic in potice.

Novoletna prireditve, ki so jo pripravili učenci pod vodstvom obeh učiteljev s PŠ Ponikve, je bila vesela in polna pričakovanj ob skorajšnjih praznikih. Za veselo razpoloženje je že na začetku, in potem še nekajkrat, poskrbela plesna šola. Vmes so učenci zaigrali igrice Babica burja in se predstavili z recitacijami. Tudi petja ni manjkalo. Ob spremljavi harmonike in pevovodje Romana Gačnika je šolski zbor zapel nekaj novoletnih pesmi. Ponikovski šolarji so s to prireditvijo prinesli med svoje starše in vaščane košček prazničnega razpoloženja, vsem v dvorani pa so s svojim pristrčnim programom zagotovo polepšali večer.

Letos so se še posebej potrudili in poleg prireditve in razstave pripravili še srečelov. Za dobitke se zahvaljujejo vsem, še posebno pa Petri Bambič in svojim staršem.

M. Steklasa

Božično-novoletna prireditve v Strugah

Struge, 22. december

Učitelji in učenci PŠ Struge so skupaj z Moškim pevskim zborom Struge pripravili božično-novoletno prireditve, za katero zaslužijo vse čestitke.

Upam si trditi, da se s tem strinjajo vsi, ki so predstavo videli.

Spremljali smo zabaven in zanimiv program, v katerem so se predstavili vsi - od male šole do 8. razreda. Nekateri so nastopili večkrat, dobro so se počutili v svojih vlogah in videti je bilo, da so našli stik z gledalci, kajti spodbuda iz dvorane je še povečala njihovo sproščenost in naravnost. Že pogled na sceno in razstavo izdelkov je napovedal, da so se učenci za letošnjo novoletno prireditve temeljito pripravili. Tudi izbor igrice je bil tak, da so se učenci lahko pokazali vse svoje igralske sposobnosti, obenem pa tudi zabavali gledalce. Učenci 3. in 4. razreda so v Piki Nogavički pokazali vragolije cirkuških umetnikov, ob katerih so se poslušalci zabavali kot v pravem cirkusu. Dramski krožek, ki se lahko pohvali z odličnimi igralci predmetne stopnje, se je uspešno preizkusil z Županovo Micko. Poleg dveh igralskih nastopov so učenci predstavili še vrsto recitalov in pesmi. Recitacije o zimi in novoletni jelki so predstavili učenci male šole in nižje stopnje, vmes so zapeli učenci 1. in 2. razreda. Z recitalom Sneguljčica so nastopi-

li učenci 5. in 6. razreda. Učenci višje stopnje so predstavili tudi dve točki v angleščini. Moški pevski zbor, ki je v programu nastopil dvakrat, je bil dokaz, kako lahko scenarij združi pristrčen nastop najmlajših in izkušnje starejših. Hkrati pa tudi to, kako se lahko šola uspešno poveže s krajem na prireditvah.

Šolski pevski zbor pod vodstvom Romana Gačnika, ki je na začetku pričaral praznično božično vzdušje, je zaključil prireditev z Vencem božičnih skladb. Ubrani glasovi so se ujeli z mojstrsko spremljavo pianista. Po donečih božičnih melodijah pa nas je harmonikar Stanko z veselimi vižami spomnil, da za božičnimi prazniki pride veselo pričakovanje novega leta.

M. Steklasa

Nastop moškega pevskega zbora se je lepo vklopil v program, ki so ga izvajali šolarji.

Božično-novoletna prireditve v Kompoljah

Kdor je 21. 12. 2000 zvečer stopil v dvorano v gasilskem domu v Kompoljah, ga je v trenutku obdalo praznično razpoloženje. Večer mu je polepšal še prijazen sprejem učencev in takoj nato pogled na okrašen prostor z jelko in razstavo domačega peciva ter božičnih dobrot.

Najlepši pa je bil pogled na oder, kjer so čakali na svoj nastop učenci skupaj z otroki male šole. Najmlajši so se nestrpnostno prestopali in ko so med gledalci zagledali znan obraz, je bilo zanimivo opazovati, kako so se jim lička razjasnila in na kako prikupen način so pozdravljali svoje mamice in očke. A le dokler niso dobili znaka za začetek. Predstava se je začela in otroci so, kot že tolikokrat doslej, brezhibno izpeljali svoj program.

Letošnjo prireditev so njihove mentorice zasnovala nekoliko drugače. S pesmijo in besedo so se prehodili skozi božično-novoletne praznike in običaje, ki jih spremljajo. Prikazali so čarobnost in navade, ki spremljajo prihod treh dobrih mož: Miklavža, Božička in dedka Mraza. Vmes je bilo veliko lepega petja in plesa. Pevce je na harmoniko spremljal Roman Gačnik.

Za vse, kar so prikazali, je bilo treba veliko truda in pridnosti. Največja nagrada zanje, pa so bili zadovoljni starši, ki so napolnili dvorano do zadnjega kotička.

M. Steklasa

POGOVOR S TINKO GREGORIČ

O življenju in delu na manjši šoli

O tej temi sem se pogovarjala s Tinko Gregorič, vodjo podružnične šole v Strugah, kjer je zaposlena že sedemindvajseto leto. Le leto manj tudi živi v Strugah. Tja se je preselila iz Kompolj, si ustvarila družino in se brez težav prilagodila novemu okolju.

Zaposlena je kot predmetna učiteljica kemije in biologije, zaradi dopolnitve delovne obveznosti pa poučuje tudi druge predmete.

Odlikuje jo delavnost in predanost pedagoškemu poklicu, kar prispeva k njenemu uspešnemu delu z učenci. Opazen pa je tudi njen realen pogled na življenje, njena umirjenost in človeške kvalitete, ki jih izžareva tako v svoji družini kot v odnosu do učencev, sodelavcev in tudi sicer v življenju.

Poleg službe in vrste hobijev je aktivna tudi v kraju. Trenutno je namestnica poveljnika civilne zaščite v občini, že drugo leto v tem mandatu pa je vodja šole. Za pogovor sva se dogovorili po uspešni prireditvi, ki so jo pripravili na šoli pred božično-novoletnimi prazniki.

V prireditve ste učitelji in učenci vložili veliko truda. Koliko takih prireditev pripravite v šolskem letu? Komu so namenjene?

- V šolskem letu pripravimo dve do tri prireditve. Prvo pred božično-novoletnimi prazniki, drugo ob materinskem dne-

vu, tretjo pa ob koncu šolskega leta in ob dnevu državnosti. Te prireditve so namenjene učencem, njihovim staršem in vsem krajanom Strug. Ob vsaki prireditvi pripravimo tudi razstavo izdelkov, ki jih naredijo učenci od male šole pa do osmega razreda, in sicer pri likovni vzgoji, tehnični vzgoji ter pri krožku ročnih del.

Na zadnji prireditvi je, kot je bilo videti, nastopila večina učencev. Bili so sproščeni, z veseljem so igrali, peli, recitali. Kaj jih motivira oz. kako jih motivirate?

- Na vsaki od teh prireditev nastopi večina naših učencev, kajti učencev na šoli ni veliko, program, ki traja eno uro in pol, pa zahteva veliko nastopajočih. Večina učencev sodeluje direktno v programu, drugi so pa tudi že prej delali izdelke za razstavo ali pa za okrasitev avle. Tudi avla mora biti okrašena v smislu razstave. Učenci pa zelo radi nastopajo. Nekateri bi bili užaljeni, če jih ne bi povabili k sodelovanju. Na začetku imajo tudi malo treme, ko pa vidijo navdušene gledalce, pa le-ta izgine. Na koncu so vedno pohvaljeni, kajti do sedaj je bila še vsaka prireditev zelo uspešna, in

mislim, da je to najboljša motivacija.

V program se je lepo vključil tudi Moški pevski zbor, v avli pa je bilo veliko ljudi, pa ne le staršev. Očitno dobro sodelujete s krajem. Kako ocenjujete to sodelovanje in na katerih področjih prihaja do sodelovanja?

- V vse prireditve pritegnemo tudi Moški pevski zbor, da lahko tudi oni pokažejo sadove svojega dela, saj drugih prireditev v kraju ni. Pokazali so, da zelo dobro pojejo, zato bi bila velika škoda, če svojega petja ne bi tudi javno predstavili. Zdi se mi, da je naloga šole, da se povezuje s krajem in da z njim živi in dela. Verjetno bi se lahko povezovali tudi še na drugih področjih, npr. z Društvom podeželskih žena. Nekaj poskusov je bilo že v lanskem letu, v letošnjem pa bi morali sodelovanje še razširiti. Verjetno so tudi še druge možnosti sodelovanja s krajem. Prireditve pa so vedno dobro obiskane in po tem je čutiti, da so jih krajsani vzeli za svoje. Zato se splača še bolj potruditi.

Tako učitelji kot krajsani se strinjajo s tem, da šola igra pomembno vlogo v okolju in da bi bila največja napaka, če bi jo v manjših krajih, kjer se zmanjšuje število učencev, ukinili. Kaj po vašem šola pomeni za kraj, kot so Struge?

- Šola v tako majhnem kraju kot so Struge, igra zelo pomembno vlogo, kajti šola ni le hram učenosti, ampak je tudi nosilec vsega ostalega življenja v kraju. Če bi šola v takem kraju ukinili, bi se mladi še bolj odseljevali. Brez mladih ljudi pa ni napredka. Podobno bi se zgodilo tudi, če bi ostali samo prvi štirje razredi. Zato se moramo vsi skupaj truditi, da šola v Strugah ostane taka, kot je.

Zakaj mislite, da včasih prihaja do posameznih kritik? Ali so sploh upravičene?

- V manjšem kraju so šola in vsi, ki delajo na šoli, najbolj izpostavljeni in vsakodnevno na očeh vsakemu in vsem. Ljudje pa smo različni in vseh stvari ne ovrednotimo enako. Nekateri radi vsako stvar pokritizirajo in si tako dajo duška. Tudi oni imajo svoje mnenje.

Kakšno je sodelovanje učiteljev s starši in kako urejate morebitne probleme?

- S starši sodelujemo na roditeljskih sestankih in govorilnih urah. Imamo tudi svet staršev, ki ga sklicujemo po potrebi. Osebnostno imam zelo rada odkrit pogovor, in če se pojavi kakšen problem, bi rada videla, da se rešuje od vodje šole v Strugah

navzgor. Z malo dobre volje se da vsak problem primerno rešiti.

Šola je še v bistvu nova. Ali je tudi dovolj opremljena za kvaliteten pouk? Kaj bi bilo potrebno še urediti?

- Pouk v novi šoli poteka štirinajsto leto. Res je šola v bistvu še nova in povprečno opremljena. Pouk v njej poteka ravno tako kvalitetno kot v drugih šolah. Se pa res ne moremo primerjati s kakšno bolj opremljeno šolo. Manjka nam računalniška učilnica, telovadnica, pa tudi še veliko bolj osnovnih učil.

Odkar je nova občina, spadajo Struge pod Dobropolje. Tudi šola je že nekaj časa podružnična šola in spada pod matično šolo Dobropolje. Se je s tem kaj bistvenega spremenilo in kako ste zadovoljni s sodelovanjem?

- Da, odkar je nova občina, spadajo Struge pod Dobropolje. Osnovna šola v Strugah je podružnična in spada pod matično šolo Dobropolje že šesto leto. Prej smo spadali pod OŠ Stara Cerkev, še prej pa pod OŠ Zbora odposlancev Kočevje. Ob vseh teh menjavah kakšnih bistvenih sprememb ni opaziti. Z matično šolo dobro sodelujemo in sproti rešujemo probleme. Upam, da bomo tako tudi nadaljevali.

Kaj pa sodelovanje z občino in občinskim svetom?

- Z občino in občinskim svetom sodeluje šola na ravni ravnatelja. Direktno med OŠ Struge in občino pa je prišlo do sodelovanja v lanskem šolskem letu, ko je Ministrstvo za šolstvo poskušalo uvesti kombiniran pouk pri vseh predmetih na predmetni stopnji. Takrat so se struški svetniki, tajnik občine in župan, g. Anton Jakopič, zelo dobro izkazali. Podprli so naše zahteve po samostojnih urah na predmet-

ni stopnji in celo obljubili, da bodo zagotovili denarna sredstva, če jih ne bi dalo Ministrstvo za šolstvo. No, zadeva se je uredila v naše dobro.

V zadnjih letih je prišlo do nekaterih problemov in sprememb v kolektivu. Se je zdaj stanje uredilo?

- Kolektiv na OŠ Struge je bil zelo homogen. Zelo lepo smo delali in se razumeli. Nikoli se ni nihče vprašal, zakaj nekdo to dela in ne kdo drug. Je pa tudi vsega lepega enkrat konec. No, v kolektivu je pred leti res prišlo do nekaterih pretresov. Z novo sodelavko se nismo mogli ujeti niti učitelji niti učenci, pa ne po naši krivdi. Od takrat naprej so spremembe v našem kolektivu na dnevnem redu. Prihajajo zlasti mlade učne moči in z vsemi se zelo dobro razumemo. Imamo novo učiteljico za angleški jezik, za slovenski jezik, za tretji in četrti razred in za malo šolo. Ja, sedaj nas je v zbornici že zelo veliko.

Kam se vključujejo učenci po končani osnovni šoli? Ali imate kaj podatkov o njihovi uspešnosti?

- Po končani osnovni šoli se naši učenci vključujejo v vse smeri srednjega izobraževanja. Nekateri gredo v gimnazije, v tehnične gimnazije, v štiriletne tehnične šole, v triletno poklicne šole in tudi v skrajšane programe.

Če učenci nadaljujejo z delom, kot so ga bili navajeni v osnovni šoli, zlahka začrtano šolanje tudi končajo. Redke pa preamami slaba družba in ti ne morejo uspešno končati šolanja. Veste, učenci iz naše šole so ravno tako uspešni kot s katere koli druge. Lahko se pohvalimo že z nekaj magi-

stri, diplomiranimi inženirji, pa tudi tehniki in dobrimi delavci v raznih poklicih.

Ali mislite, da je poučevanje na taki šoli, kot je vaša, drugačno kot na drugih šolah?

- Lahko bi rekli, da je poučevanje na taki šoli drugačno, ker je samo ena paralelka in moraš učiti več predmetov, da dosežeš učno obveznost. To pa ne velja za predmete kot so matematika, slovenski jezik in angleški jezik.

Večina učiteljskega kadra je domačinov. Je to prednost ali slabost?

- Da živi učitelj v istem kraju, kot je šola, je lahko prednost ali slabost. Slabost je v tem, ker je z vsem svojim življenjem izpostavljen in vsem na očeh dan in noč. Pa ne samo on, cela družina. Prednost, da živi v istem kraju, pa je za šolo. Učitelj, ki živi v kraju, se bo boril za šolo v situacijah, ko bo grozilo prešolanje, kombinacija ali pa sploh ukinitve šole. On bo videl posledice izgube za ves kraj, za izumrtje kraja, kajti s temi posledicami bo živel on in tudi njegova družina.

Učite že dolgo časa. Ali opazate razliko med poučevanjem danes in pred leti?

- Da, na OŠ Struge poučujem že sedemindvajseto leto ali vso svojo delovno dobo. Marsikaj se je že zgodilo v tem času. Ko sem začela poučevati, je bil ves pouk na predmetni stopnji v kombinaciji, otrok pa je bilo več. Sčasoma so postale samostojne ure pri matematiki, slovenščini in nemščini, kasneje še pri fiziki in kemiji in nato pri vseh predmetih. V kombinaciji pa so še vedno vzgojni predmeti: tehnična vzgoja, likovna vzgoja, glasbena vzgoja, športna vzgoja in gospodinjstvo. Ne zdi se mi dobro, da ni več ocen iz vedenja, kajti disciplina se je zelo poslabšala. So pa še vedno učitelji, ki imajo avtoriteto in njihova beseda še kaj velja.

Kakšen je za vas dober učitelj?

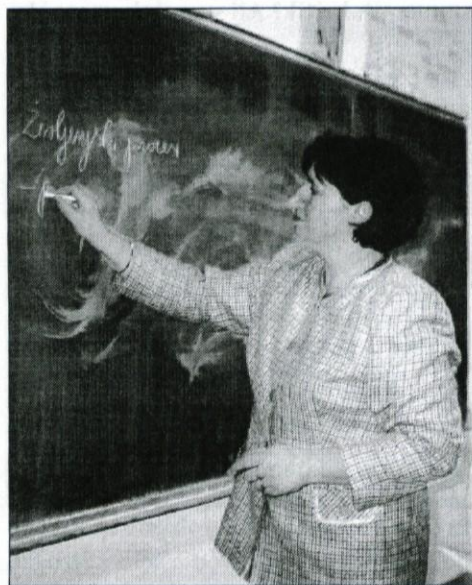
- Zdi se mi zelo pomembno, da je učitelj pravičen, dosleden in strog, kajti učitelj ni samo učitelj, ampak tudi vzgojitelj. Je pa potrebno dobro sodelovanje med straši in učiteljem.

Ali bi se še enkrat odločili za ta poklic?

- Verjetno bi se. To pa zato, ker je lepo delati z mladimi. Dober učitelj se že rodi. Kot slikar ali skladatelj.

Hvala za pogovor in še veliko uspehov pri pedagoškem delu.

Pogovarjala se je: M. Steklasa

Nova zmaga Kristine v oddaji Male sive celice

Za slovo od starega leta je učenka Kristina Prijatelj poskrbela za novo presenečenje. Čeprav malce nerazpoložena za tekmovanje, je vseeno zbrala dovolj moči in dosegla že tretjo zmago v igrici abeceda v priljubljeni televizijski oddaji Male sive celice. Tokrat je premagala učenca osmega razreda iz Osnovne šole Staneta Žagarja iz Kranja. Danijela Repiča je premagala kar z rezultatom 5 : 0. S tem rezultatom se je izenačila z našim najuspešnejšim učencem Sandijem Matjašičem, ki je tekmoval v abecedi v pretekli sezoni. Kljub nekoliko slabšemu razpoloženju ji lahko za uspeh iskreno čestitamo.

S tretjo zmago se je Kristina po vsej verjetnosti tudi uvrstila v mega abecedo. Tako bomo zanjo zopet držali pesti meseca maja.

Matej Kalan

Čira čara hokus pokus

V petek, 15. 12. 2000 je Center za socialno delo Grosuplje s pomočjo prostovoljcev in čarovnika Kruna Antoniča pričaral božično vzdušje na sedaj že tradicionalnem božično-novoletnem živžavu.

Iz čudovito okrašenih prostorov CSD-ja, ki so ga okrasili otroci in mladostniki skupaj s prostovoljci, smo se odpravili v novo odprte prostore študentskega kluba GROŠ. Glasba, pisane lučke, sklede polne sladkarij in mandarin ter magičnost, ki jo je dodal čarodej, so spodbudile otroke in mladostnike k dopolnitvi programa z njihovimi idejami. Tako se je na odru s plesom, petjem in igranjem predstavilo pet skupin in s svojo izvirnostjo postavilo piko na i dve uri trajajočega programa.

Seveda pa zabava ni prava zabava, če ni popularne glasbe in plesa. Če pa ni daril, pa to skoraj ne more biti prava božično-novoletna zabava, zato je bilo poskrbljeno tudi za to.

Da je bilo vse skupaj popolno, je poskrbela tudi teta Zima in zemljo poslala bele snežinke, ki so mlade pospremile domov v toplo posteljo in novim dogodivščinam naproti.

Janja in Branka

Veseli december v vrtcu Ringaraja

Mesec december, poln pričakovanja, veselja, sreče in obdarovanja, je v naš vrtec prinesel mnogo topline.

Že v začetku decembra nas je obiskal Miklavž z igračami. Na Miklavžev dan nas je obiskal Sten Vilar s predstavo SKRINJICA ŽELJA.

Zelo veseli smo bili obiska babic, ki so pripravile dobrote iz njihove kuhinje. Posladkali smo se z njihovimi medenimi dobrotami.

Da je bil naš vrtec praznično okrašen, pa so nam priskočili na pomoč starši v novoletni delavnici. Zaključili smo s srečelovom in pogostitvijo. Otroci iz skupine Ježki in Metuljčki smo obiskali oskrbovance v DVZ Ponikve. Srečanje je potekalo sproščeno in v prijetnem vzdušju.

Dramska skupina pod vodstvom gospe Eme Sevšek je pripravila igrico ČASOPIS IN KOLEDAR.

Zaigrali so tudi otroci iz Ježkove skupine in z igrico MIŠKA IN NJENA HIŠKA navdušili mlajše občinstvo.

Tik pred iztekom leta nam je glasbena šola priredila božično-novoletni koncert. Otroci so spoznavali različne inštrumente in njihov zvok. Praznični december smo zaključili z veselim rajanjem.

Delavke vrtca Ringaraja

Srečanje z oskrbovanci doma starejših občanov v Ponikvah je bilo sproščeno in prisrčno.

Delavnica s starši - izdelovanje okraskov in krašenje vrta.

Številna skupina učencev glasbene šole je s svojimi učitelji pripravila koncert z različnimi instrumenti

Prebiranje in usklajevanje receptov za peko medenih piškotov. Babice s svojimi vnučki.

Iz Društva upokojencev

Piše: Konrad Piko

Na zadnji oz. 10. seji upravnega odbora smo razpravljali o silvestrovanju, obdaritvi članov in strežnega osebja, inventuri in o planu naših izletov.

Silvestrovanje je bilo letos Pri Zori z nekoliko večjo udeležbo kot po navadi. Ljudje si želijo boljše in bolj udobno praznovanje. Vendar mi ne moremo našega prostora naenkrat spremeniti. Ko bomo imeli nove in večje prostore, bo drugače. Zavedati se moramo, da smo sedanjí prostor težko dobili od takratne občine Grosuplje in bili smo zadovoljni, da smo ga sploh dobili. Prejšnja občina nam je zaračunala 6200 tolarjev na mesec. Dogovorjeno pa je bilo, da nam dajo prostor za dve leti brezplačno, nato pa smo prišli pod občino Dobropolje. Ta nam oddaja prostor brezplačno.

Obdarili smo 51 članov starih nad 80 let in 7 članov strežnega osebja. Darilo je bilo v vrednosti 723 tolarjev. Med obdarovanci sta bila dva astmatična bolnika in ena ženska, ki ni članica in nima nobenega dohodka, pa je skoraj slepa in gluha.

Vsako leto tudi opravimo inventuro o našem imetju. Ugotovimo, koliko se ga je razbilo ali pa postalo neuporabnega.

Določili smo tri člane, da do naslednje seje pripravijo predloge, kam bomo šli na izlet v letošnjem letu.

Še nekaj o vzajemni pomoči. Članarina znaša 750 tolarjev. Kdor je že član, bi bilo škoda, da bi jo prenehal plačevati, saj članarina ni visoka. Ob smrti člana svojci dobijo 28000 tolarjev, če je pokojni plačeval več let. Pogoj je, da po 70. letu ne moreš začeti plačevati članarine. Prav tako svojci ne morejo dobiti denarja, če je pokojni predčasno izstopil iz članstva.

Pa lepo pozdravljeni.

Družinski kotiček

**11. februar - svetovni dan bolnikov
in 8. februar - slovenski kulturni praznik**

Nič ni naključnega na tem našem ljubem svetu. Še koledarski meseci in dnevi v njem ne. V februarju naj se samo dotaknem 11. februarja - svetovnega dneva bolnikov in 8. februarja - slovenskega kulturnega praznika. Kultura se začne že v zibelki skozi različnost kultur. Posebna vrsta kulture - mojega, tvojega odnosa do poglobljanja medsebojnih razmerij s tistimi, s katerimi živimo, s katerimi se vsak dan srečujemo ... Kje je moj kulturni odnos do sočloveka? Pri tem ni treba igrati dobrodelnosti. Upoštevati je treba naše dolžnosti in se po njih ravhati.

Prav žlahtnost medsebojnih odnosov spada k srčni kulturi. Zlato se prečiščuje v ognju, plemenitost v življenjskih preizkušnjah.

Če se dotaknem svetovnega dneva bolnikov - ali niso morda bolniki eni od najbolj preizkušanih? Pa prav pri njih je čutiti pospešeno duhovno zorenje, kar preizkušane še posebno podpira in tolaži.

Pesnik Tone Kuntner nas s svojo pesmijo ob takih dnevih vabi in poziva:

Cel svet je zemlja in nebo,
cel človek duša in telo.

Ne vidiš vsega,
če ne vidiš tudi,
kar vidijo slepi.
Ne slišiš vsega,
če ne slišiš tudi,

kar slišijo gluhi.
Ne poveš vsega,
če ne poveš tudi,
kar nemi povedo.

V teh dneh posvetimo še več pozornosti tistim, ki z nami živijo ali so po različnih domovih in bolnišnicah - vsem, ki trpijo zaradi bolezni, starševske neboljnosti in invalidnosti. Saj ti prav bolje vidijo, četudi so slepi, bolje slišijo, četudi so gluhi, imajo celovitejšo življenjsko izkušnjo in so zato zmožni, da nam posredujejo svojo življenjsko modrost. To bomo rabili za jutrišnji dan, ko bomo sami na njihovem mestu.

Anica Štrubelj

Pričakovanje novega leta tako ali drugače

Silvestrovo je čas, ki ga želi vsakdo preživeti na poseben, nepozaben način. Ko se pričakuje novo leto, je v zraku posebna napetost, čarobnost, vzdušje pričakovanja in veselja. S toliko večjim navdušenjem smo pričakovali novo leto 2001, saj smo z vstopom v to leto vstopili tudi v novo tisočletje.

Novo leto smo pričakali vsak po svoje. Nekateri doma, drugi v krogu svojih prijateljev in znancev, spet drugi na potovanjih, v tujini, na smučanju ... mnogi mladi so silvestrovali na prostem, v centrih večjih mest; največje takšno že tradicionalno praznovanje vsako leto pripravijo v Ljubljani. Nekaj mojih prijateljev iz ljubljanske okolice se je pol ure pred polnočjo odpravilo v mesto, da bi prisostvovali vzdušju množice mladih ob prehodu v novo leto in si potem ogledali tudi ognjemet z ljubljanskega gradu. In kakšno je bilo vzdušje v Ljubljani? Pokanje petard je popestrilo siceršnje veseljačenje, vpitje in razbijanje steklenic. Mladi so se obnašali popolnoma nekulturno in jasno je bilo, da je temu odločilno prispeval tudi alkohol. Kljub vsemu pa so bili videti zadovoljni. Drugi dan se večina gotovo ni najbolje počutila, vendar takrat to ni bilo več pomembno;

bistveno je bilo, da je bil prejšnji večer "dober žur". "Dober žur" pa dandanašnji pomeni predvsem veliko alkohola in veseljačenja. Za boljše razpoloženje je seveda potrebno zmetati par sto petard med ostale udeležence silvestrovanja in razbiti vsaj nekaj steklenic.

Tako žal razmišlja velik del današnje mladine. Vzroke bi bilo seveda mogoče iskati marsikje, vendar je bilo o tem že veliko napisanega. Mimogrede, prijatelji, ki sem jih omenil na začetku, so kmalu odšli domov; očitno niso izpolnjevali vseh "kriterijev" za uspešno silvestrovanje na prostem.

Na novega leta dan sem po televiziji gledal posnetke silvestrovanj iz največjih slovenskih mest. Povsod so bili posnetki enaki; množice pretežno pijanih družčin. Ob tem sem se vprašal, ali je morebiti kamera namenoma posnela le prizore ene vrste ali pa morda niti ni bilo dosti izbire.

Seveda ste mnogi dočakali novo leto tudi drugače; nekateri v zaključenih skupinah ob plesu in igranju iger kot sta Spomin in Človek ne jezi se, s prijatelji in sorodniki v prijetnem pogovoru, na romanju ali v molitvi, in še bi lahko našteval. Morda se bo kdo nasmehnil, ker sem omenil igro Človek ne jezi se ali molitev, vendar skromnost, preprostost in pristno veselje gotovo prinašajo večjo srečo kot razni "mega žuri".

In kdo je pričakovanje novega leta preživel najlepše? Tisti, ki ga je praznovanje napolnilo z notranjo srečo in veseljem. Upam, da si med njimi tudi Ti. Če nisi, boš kmalu dobil novo priložnost.

Janez Tomšič

Sodeluj brez izgovorov

Mladinska stran v Našem kraju je nastala z namenom, da bi mladi v njej objavljali svoje prispevke, tako s področja literature kot tudi razna poročila, komentarje in razmišljanja o temah, ki zadevajo našo družbo in mesta mladih v njej.

Že na več načinov sem skušal mlade motivirati, da bi začeli s pisanjem v naš lokalni časopis, pa na kakšen posebno velik odziv nisem naletel. Kot prvo se moram zavedati, da ima vsak študent, pa tudi velika večina dijakov, vse sposobnosti, ki so potrebne za pripravo besedila za objavo v lokalnem časopisu. Če koga vprašam, ali bi kaj napisal na Mladinsko stran, pravi, da nima nobene ideje; kot da živimo v raj, kjer je vse lepo in prav in ni nobene stvari, o kateri bi bilo po-

trebno ali vredno kaj napisati. Kdo drug pravi, da nima časa; vsak človek (da ne govorim o povprečnem študentu ali dijaku, ki ima časa več kot preveč) si lahko vzame na mesec toliko časa, kot ga potrebuje, da sestavi eno stran dolgo besedilo.

Vedno opažam, da današnji mladini manjka kritičnega duha, odgovornosti in želje p opozarjanju na vse, kar se okrog nas dogaja in ni vse v redu.

Še vedno sem prepričan, da bo Mladinska stran resnično zaživela šele, ko bo imela več dopisnikov. Zato sem se odločil, da bom od zdaj naprej v vsaki številki Našega kraja napisal, katera bo tema Mladinske strani v naslednji številki. Vse mlade vabim k sodelovanju. Svoje prispevke mi pošljite do 10. v mesecu na naslov Kopolje 21 ali e.mail janeztom-sic@hotmail.com.

Tema Mladinske strani v naslednji številki Našega kraja bo KULTURA.

Janez Tomšič

SMEH JE ZDRAV

* REDNA STRANKA - Sodnik izreče sodbo že večkrat kaznovanemu vlomilcu. "Tokrat bo kaznen najvišja!" "Kako" Ali redne stranke nimamo nič popusta?"

* RAZLIKA - "Kakšna je razlika med spovedjo in poroko?" vpraša stari Jakob mladega Marka. "Ne vem," odgovori ta. "Ko se hočeš spovedati, se najprej pokesaš in potem greš k duhovniku, ko se poročiš, pa greš najprej k duhovniku in se potem kesáš."

* VESELJE DO GLASBE - Poročnik pred četo vojakov: "Tisti, ki imate veselje do glasbe, stopite korak naprej!" Štirje vojaki hitro stopijo iz vrste. "Dobro, pojdite v oficirski klub in predstavite klavir!"

MISLI

Težnja, ki išče moč v povečevanju razsežnosti, je pogubna; popolnost, ki je v notranji kvaliteti harmonije, se namreč zaduši, če jo v navalu nezmerčnosti preplavi kvantiteta.

(Rabindranath Tagore)

Naše potreb so se pomnožile s tako divjo naglico, da smo izgubili prosti čas za globlje razumevanje našega jaza in vero vanj. To pomeni, da smo izgubili našo religijo, hrepenenje po dotiku božanskega v človeku, graditelja nebes, glasbotvorca, sanjača sanj.

(Rabindranath Tagore)

Ali ste za samostojno in neodvisno državo Republiko Slovenijo? Ne ... Ker je nismo vredni!

23. december 1990. Dan, po katerem so hrepeneli vsi rodovi našega naroda. Dan plebiscita, ko smo Slovenci prvič jasno izrazili svojo voljo, hočemo samostojno in neodvisno Republiko Slovenijo. Dan, ki je skupaj s 25. junijem 1991, ko je bila sprejeta Temeljna ustavna listina o samostojnosti in neodvisnosti Republike Slovenije, uresničil sen slovenskega naroda, sen naših pradedov, dedov in očetov. To je bil dan upanja, ki se je uresničilo, dan zmage, dan novega začetka. Takrat smo bili Slovenci ponosni; ponosni, da smo se odločili za svojo pot; ponosni, da bomo končno začeli ustvarjati svojo lastno Slovenijo. Prepričani, da si svojo državo zaslužimo, da smo jo vredni; verjeli smo v lepo prihodnost ... Kmalu smo dobili priznanja drugih držav, svojo ustavo, zastavo, grb in himno, skratka vse, kar mora imeti samostojna država.

Slovenska državnost je utemeljena predvsem v slovenskem jeziku, literaturi in umetnosti nasploh, na kulturnem izročilu ... Naša državljanska zavest in državotvornost bi se morala kazati na vsakem kvadratnem metru naše slovenske zemlje. Ta zavest bi se morala po letu 90 vedno bolj krepiti, pa je iz leta v leto bolj šibka, včasih komaj še opazna. K temu v veliki meri prispevajo tudi naša politika, ki je npr. mlačna in neodgovorna pri vprašanjih glede slovenske meje; naše šolstvo, ki ne daje nobenega poudarka državljanški vzgoji; naša profesionalna kultura, ki omadežuje velikane slovenskega naroda, jim odvzema mističnost in tako podira stebre slovenskega narodnega duha (npr. film o Prešernu); in še bi lahko našteval ...

Slovenska zastava je simbol državljanške zavesti in odgovornosti, ki bi jo moral čutiti prav vsak slovenski državljan. Obesiti zastavo pomeni veseliti se ob prazniku moje države Slovenije, za katero so si prizadevali vsi prejšnji rodovi Slovencev, pa je niso dočakali. Obešanje zastave na državni praznik je najbolj preprost izraz državljanške zavesti. Obešanje zastave ne bi smela biti obveznost, pač pa notranja odgovornost in skrb, ki bi nam narekovala, da je tako prav.

10 let pozneje. 26. december 2000, dan samostojnosti, državni praznik, ko se Slovenci spominjamo naše odločitve izpred desetih let.

Ura je pol dveh popoldne. Na trgovini, gostilni in še na nekaj hišah v moji vasi visi zastava, kot se pač za državni praznik spodobi. Odpeljem se proti Vidmu. Na Stolarni ne vidim nobene zastave. Peljem se mimo Pekarne Blatnik, pred katero se vzpenjajo trije drogovi za zastave; dva sta prazna, a za slovensko zastavo na državni praznik ni prostora. Mimo treh gostiln (mislim, da ne bi bilo potrebno omenjati, da na nobeni ni slovenske zastave) se pripeljem v center Vidma, kjer ... da, zagledam zastavo, ki plapolna na občinski stavbi, vendar samo na občinski stavbi, čeprav so v centru Vidma tudi vsem dobro poznana banka, Kmetijska zadruha, trgovina, župnišče, zdravstveni dom in gasilski dom. Vse to so ustanove in zgradbe, za katere bi se spodobilo, da bi obesili zastavo, pa je niso; niti ena; tudi Iskra v Predstrugah ni bila izjema. V upanju, da ne bom še bolj razočaran in besen, sem se odpeljal proti šoli na Vidmu, ustanovi, ki izobražuje in vzgaja dobre-

poljske otroke. Tudi tokrat sem upal zaman ...

Nikogar nočem obsojati, lahko pa vse upravičeno grajam. Na dan samostojnosti in dan državnosti so vse javne in zasebne ustanove ter druge družbe dolžne izobesiti zastavo. Tega jim ne narekuje le državljanška odgovornost, pač pa tudi osnovna kultura. Naravnost sramotno je, če npr. banka ali največje podjetje v občini na državni praznik ne obesi zastave. Kako naj vzgajamo povprečnega slovenskega državljanca o pomenu državnih simbolov, če jih ne upoštevajo niti tisti, ki bi jih najbolj morali in bi s svojim zgledom vzgajali vse druge?

Najhuje pa je, da zastava ni bila obešena niti na Osnovni šoli Dobropolje. Vedno radi govorimo o pomenu vzgoje, predvsem državljanške vzgoje v naših šolah. Vsi radi grajamo naš šolski sistem, da preveč izobražuje in premalo vzgaja. Ob vsem tem bi se morali zavedati tudi tega, da ima vsaka šola, vsak ravnatelj in učitelj znotraj kalupov, ki jih postavlja Ministrstvo za šolstvo in šport kar nekaj

možnosti, ki omogočajo izpostavljanje določenih problemov in dajanje poudarkov nekaterim temam. Tako lahko vsak učitelj nameni vsaj nekaj časa tudi državljanški vzgoji, spomni učence na državni praznik, jim razloži dogodke iz leta 1990 in 91 ... A kaj naj sploh pričakujemo, če šola ne poskrbi niti za obešanje zastave na enega od dveh največjih državnih praznikov?

Slovenci si očitno ne zaslužimo svoje države. Ko je komunizem preveval našo deželo, so povsod visele jugoslovanske zastave; ker so morale, ker so (ste) se ljudje bali, ker je bil tak zakon ... Mene bi bilo sram; s sramom (ali pa tudi ne) si obešal jugoslovansko zastavo, slovenska, ki bi jo moral obesiti s ponosom, na tvoji hiši še ni visela in morda tudi nikdar ne bo.

(Da se ne bi kdo izgovarjal, da ne ve, kje se zastava kupi; dobi se v DZS, v Centromerkurju v Ljubljani in še kje ... Tudi jaz jo lahko pripeljem, če ne gre drugače.)

Janez Tomšič

Šopek v umazani v kristalni vazi

V decembrski številki časopisa "Naš kraj" je g. Julij Kralj opozoril na zanimiv problem našega odnosa do okolja, v katerem živimo. Kljub rahlemu očitku, da v Turističnem društvu vtikamo cvetlice v umazano vazo, je prav, da povem, da smo bili prav v TD Dobropolje prvi, ki smo poskušali načrtno nekaj storiti proti takšnemu stanju narave v naši okolici ravno z izvajanjem projekta "Urejena domačija".

Kljub temu, da smo po zaključku akcije ugotavljali, da se je v splošnem marsikaj spremenilo na bolje, pa se še vedno najde določeno število ljudi, ki

enostavno spregledajo prizadevanja drugih in jih s svojimi sebičnimi potezami popolnoma izničijo. Tudi to nam je v TD Dobropolje še kako jasno in o teh težavah veliko govorimo.

To je ena plat medalje. Druga je ta, da resnično ni več rednega kosovnega odvoza odpadkov. Izgleda, da naša javna uprava (verjetno občina) še ni doumela, da se je način življenja v zadnjih nekaj letih enostavno tako spremenil, da moramo pozornost posvečati popolnoma drugim problemom kot pred desetimi leti. Odpadki in ravnanje z njimi so tudi v svetovnem merilu postali tako

velik problem, da že ogrožajo človeka. Res je, da so na naši občini v zadnjih letih uspeli odpraviti nekaj divjih odlagališč. Ker pa niso istočasno ljudem omogočili kosovnih odpadkov odpeljati na urejena smetišča, so se črna odlagališča nekako razpršila po celem teritoriju. Toda prepričan sem, da se bo tudi to razmeroma hitro uredilo. Če ne prej, pa pred naslednjimi lokalnimi volitvami. Gotovo bo spet organizirana očiščevalna akcija, na kateri se bo kakšen "ljudski" kandidat kazal svojim volivcem tudi s pobiranjem nesnage (morda tudi svoje, važno, da bo viden).

Dolgoročno gledano, pa bi bilo nujno, da bi v okviru izobraževanja (zlasti v osnovni šoli) neko minimalno število ur posvetili tudi varovanju naravne dediščine. Prav nič slabo pa ne bi bilo, če bi vsako leto en šolski dan (naravoslovni dan) namenili čiščenju okolice. Pa ne le šolskega dvorišča, ampak celega naselja. Na ta način, sem prepričan, da bi v mladih vzbudili boljši odnos do okolja, saj bi sami neposredno doživeli vso gnusobo svojega (ali svojih staršev) odvrženega odpadka v naravi.

Naslednji velik problem so živalski odpadki. To je pravzaprav eden tistih problemov, pri katerem je zopet padla na izpitu država. Ta še vedno ni sposobna odpraviti sive ekonomije v takšni meri, da bi lahko nadzorovala trgovske poti v državi. Popolnoma je seveda ne bo nikoli odpravila. Še posebno ne, če jo bodo podpirali na občinskih upravah, kjer bi jo lahko celo najlaže zatrli. Kot ena od številnih posledic tega so "črni zakoli" in živalski odpadki, ki ležijo povsod okoli nas in vedno predstavljajo možen vir različnih okužb za človeka (kako se prenaša npr. virus BSE - virus norih krav, sploh še ni jasno; možno, da tudi z insekti). Poleg tega opažam, da se v zad-

njem času, ko je pri nas že zavlada demokracija, mnogim ne ljubi teh odpadkov odnesti globlje v gozd, ampak jih pustijo kar za prvo grmado na koncu vasi. Potem pa prav zaskrbljeni ugotavljamo, kako čudno se vedejo medvedi, češ da hodijo čisto blizu vasi, kar se včasih sploh ni dogajalo.

Se še spomnite, s katerimi besedami je Bog pospremil prva človeka: "Plodita se in množita ter napolnita vso zemljo, podvrzita si jo in gospodujta ribam morja in pticam neba in

vsem živim bitjem, ki se gibljejo na zemlji!"

Skratka, do narave zavzemimo takoj drugačen odnos! Narava nam ne sme pomeniti nič drugega kot naš življenjski prostor. Kot prostor, ki nam omogoča pridelati zdravo hrano, nam nudi počitek in sprostitev, nam omogoča živeti in ustvarjati. Narava nas ljubi, prosi, opozarja. Prav gotovo pa je, da nas bo enkrat tudi udarila z vso togoto, kar jo premore. In ta ni majhna.

Igor Ahačevčič

Biti viden in biti pravočasno opažen (Ali nihče ne pozna kresničk?)

Jesenski in zimski večeri so še posebno nevarni za pešce in kolesarje na (dobrepoljskih) cestah. Večeriti se prične že malo po 16. uri. Od nekod pride megla in že je temna vse okoli nas. Voziti po cestah je takrat utrujajoče. Megla naredi temo neprepustno za svetlobo avtomobilskih žarometov in tudi ob uporabi meglenk, vozniku ledeni kri v žilah, ko temne sence pešcev švignejo mimo, posebno, če se te pojavijo naenkrat - sredi ceste!

Nekega takega večera se z avtom peljem proti Vidmu. Počasneje in previdneje, kot običajno, prav zaradi megle. Pazim, da tudi ne preblizu desnega roba ceste. Tam stopicajo pešci in se vozijo kolesarji. Eni kot drugi so ponavadi slabo opazni. Prvi v temnih oblačilih, drugi pa brez luči - tako spredaj kot zadaj - se povsem zlijejo s temnim ozadjem in postanejo težka naloga za iščoče voznikove oči.

Že dohitim prvo zibajočo senco - pešca. Nato še en par. Vsi hodijo (izven naselja) po desni strani vozišča v smeri

hoje in moje vožnje. Napak! Kažejo mi hrbet in tako ne morejo presoditi, ali sem jih opazil in jih bom varno obvozil. Še trenutek ali dva mineta, ko zagledam nekaj temnega in velikega na drugi polovici vozišča. Bližam se in štejem. Dva. Pet. Deset? Pešcev - otrok! v skupini, ki mi nasproti stopica celo po moji strani vozišča! In da bi se vsaj poskušali umakniti prihajajočim lučem avta. Kje pa!

Premišljujem. Deset, dvajset in več let nazaj, smo imeli ozke ceste, po večini makadamske, s skromnimi prometnimi označbami in imeli smo počasne avtomobile... Že takrat so nas učili, kako hoditi in se s kolesi voziti po cesti, da ne bo nesreče, da nas ne zbije avto! Čas teče in sedaj imamo širše, asfaltirane ceste, nove prometne znake in pa hitre avtomobile.

Vozniki divjajo, mi in naši otroci pa še vedno peščimo po napačni strani ceste, v skupinah po vsej širini ceste, v temnih oblačilih brez svetilkajočih kresničk in se vozimo s kolesi brez luči.

Redno srečujem zgolj en par, srednjih let, ki na večernih sprehodih uporablja kresničko! Kaj pa drugi? Kdo naj pouči otroke? Starši, najprej vi. Otroci so vaši najdražji! In druga dobrodošla pomoč: izobraževalne ustanove vseh mogočih vrst - z opozorilom in nasvetom.

Predstavljajte si, da nekdo v megleni noči sredi ceste pusti avto brez prižganih luči. "Tega vendar ne počnemo", si pritrdimo. Zakaj ne? Ker je verjetnost, da se neki drugi avto zaleti vanj, zelo velika. Trk je neizogiben. Kajti vozniki, brez opozorila nanj, ne pričakujejo sredi ceste stoječ avtomobil brez vsakršnih prižganih luči. Pešci, ki kot skupina hodimo čez polovico vozišča ali še čez, smo podobni temu avtu. S svojimi petimi kilometri na uro skoraj mirujemo, niti odsevnikov ali luči nimamo.

Tako kot voznik ne pričakuje sredi ceste stoječ, nerazsvetljen avto, tako tudi ne skupino pešcev sredi ceste brez luči (ali odsevnikov). Pač pa na njenem robu. Ali na pločniku, če ta je.

Seveda boste takoj pristavili: "Pa naj vozniki vozijo bolj počasi, da bodo pravočasno ustavili ali obvozili skupino pešcev." No, res je. Vozniki imajo sicer veliko večjo odgovornost v cestnem prometu kot pešci - upravljajo z močjo in hitrostjo avtomobila, ki pa jo želijo tudi izkoristiti! - In vožnjo morajo prilagajati razmeram na cesti, tako da lahko varno ustavijo svoje vozilo pred oviro, ki jo je mogoče pričakovati (o tem govorijo temeljna načela o hitrosti vožnje). Vendar ne velja izzivati (zaradi nevednosti ali malomarnosti) in preizkušati dosledno spoštovanje tega določila s strani voznikov. Vsi smo udeleženci v cestnem prome-

tu, zato eni drugim ne otežujmo varne udeležbe. Prepušči svojo in varnost svojih otrok nezmotljivosti voznikov, je zelo tvegana naložba. Morebitna potrjena voznikova krivda ob takšni nesreči je le slaba tolažba, kajti najmanj, kar doleti vas - pešca, je obisk bolnišnice in nekaj malega skrbi ob pretresljivem dogodku. Na najhujši dve boleči možnosti pomislite sami.

Zamislite si tole zgodbo: da se je včeraj zvečer zgodila prometna nesreča blizu vaše vasi. Bilo je megleno in vinjeni voznik, ki je vozil prehitro, je zbil in hudo ranil pešca. Epilog: Hudo ranjeni pešec (vendar nič zato!) in nedvomno kriv voznik - bil je vinjen in prehitel.

Sedaj pa se poigrajte z domišljijo in si predstavljajte, da ste jasnovidni in veste, da se bo natanko ta nesrečni dogodek ponovil jutri na istem mestu. Ali bi se vi takrat postavili v vlogo pešca? Zakaj ne? Saj bo kriv voznik - vinjen bo in prehitro bo vozil! Zato ne, ker bi se bali svoje usode - vedeli bi, da se vam bo nekaj hudega zgodilo. Namišljena zgodba nas privede do verjetnega zaključka, da se le ne splešča tvegati in se je bolje varovati pred nezgodo - čim dlje stran od namišljenega trka! Ali se splešča skrb za vas ali za vaše otroke prepuščati zgolj drugim? Ne in nikoli! Torej, starši. Poduk, najprej sebi, nato otrokom. Kako v temi hoditi po cesti? S kresničko na vrvi in na pravo stran ceste - zunaj naselja na skrajni levi rob vozišča v smeri hoje. Drug za drugim - skozi vse leto!

PS. Prosim, naj mi poznavalci oprostijo morebiti kak napak uporabljen, pa vendar pomensko razumljiv strokovni izraz.

Dean Strnad

“Ohranimo spomin na mučenike”

Iz Argentine smo dobili v uredništvo govor našega rojaka STANETA MUSTARJA s spominske proslave padlih domobrancev v Našem domu v San Justu, 25. 6.

2000. Govor je hkrati tudi avtorjeva osebna izpoved.

Na njegovo željo in na željo nekaterih njegovih znancev iz Dobrepolja ga objavljamo v celoti.

Iz mojih šolskih dni imam v živem spominu, kako je naš župnik po vsaki nedeljski maši zmolił Očenaš in na koncu vzkliknil: “Odrešenik sveta”. Mi pa smo mu odgovorili: “Reši Rusijo.” Takrat se ni nihče predstavljal, da nas bo že v začetku naslednjega desetletja dosegla ista usoda. Seznanjeni smo bili o strašnih pokolih in čistkah, ki so jih počenjali komunisti v Rusiji. Nihče si ni mogel predstavljati, da bo neznatno število komunistov pripeljala naš narod v tako strašno tragedijo, ki je praktično “zdecimirala” mladi rod pri nas. Izkoristili so čas okupacije in pod krinko osvobodilne fronte začeli terorizirati in pobijati.

Naša župnija je ena izmed največjih v ljubljanski nadškofiji. Leta 1941 je štela 3800 prebivalcev v sedmih podružnicah. Danes jih pa veliko bolj povečana občina, združena s struško faro, premore komaj toliko. Prosvedno kulturno in športno življenje je bilo v Dobrepolski dolini dokaj razgibano v društvih, kot je bilo naprimer Prosvedno društvo, Orel in Sokol. Šlo je tudi za prvo politično delitev na liberalce kot leve in slovensko ljudsko stranko kot desne. Ta delitev se je leta 1941 prenesla v vojno in revolucijo ter očitno še danes ni končana. V Prosvednem društvu, ki ga je ustanovil rojak učitelj, zadržnik, gospodarstvenik in pisatelj Franc Jaklič na prelomu stoletja, so delovali igralci amaterji, godbeniki. Igralska skupina je celo naštvudirala in uprizorila pasijon o Kristusovem trpljenju. Velik organizator in animator življenja v Dobrepolju je bil župnik Anton Mrkun, doma z Iga.

A vse to življenje se je prekinilo ob začetku vojne in še bolj ob pojavu partizanov. V naši dolini so se pojavili spomladi leta 1942. Da bi ljudi zmedli, niso nosili rdečih zvezd na kapah triglavlakah. Pozneje so jih zamenjali za titovke. Dokler niso pokazali prave barve, so se izdajali za četnike. Ljudje so jih gledali kar s simpatijo. Kako ne, če so se pa predstavili kot osvobodilna fronta, ki se bori proti okupatorju. Toda kmalu so se pokazali v pravi luči. Začeli so s pobijanjem. Prve žrtve partizanskega terorja sta bila dva trgovca iz Kompolj. Nato štirje mladi fantje z Vidma, in to brez vsakega vzroka. Medtem pa je bilo še mnogo žrtv, ki so jih pripeljali od drugod. Pri okupatorju so izzvali represalije, da bi s tem v zmedo pridobili več pribežnikov v njihove vrste, ker na prigovarjanje na mitingih, ki so jih prirejali, niso imeli uspeha.

Nastalo je tako stanje, da v mraku fantje in možje niso vedeli, kje bi prenočili. Bili smo v strahu pred Italijani, še bolj pa pred partizani. Ker so partizani začeli dražiti okupatorja z “majhnimi praskami”, je ta začel streljati s topovi iz Velikih Lašč na Kompolje in tudi bombardirati z letali,

kljub temu, da ni bilo v vasi nobenega partizana. Oni so se skrivali v obrobni gozdovih. Pogorelo je več gospodarskih poslopij. Za našo varnost proti napadom smo zgradili na vrtovih zaklonišča pod zemljo. Ob tako obupnem položaju so se zbrale žene in dekleta ter šle prosit na Videm na italijansko postojanko, da ne bi streljali na nas. Ko so se vračale, so se pojavili partizani in jih začeli loviti po polju. Nastalo je kričanje. Bilo je spomladi. Može in fantje smo bili večinoma pri pospravljanju travnikov. Ko smo slišali kričanje, smo zaslutili, kaj se dogaja. Hitro je vsak vzel kakšno orodje pod suknjič in odšli smo na vas. Z bratom sva imela eden kladivo za klepanje kose, drugi pa matico. Spontano se je tako zbral velik krog mož in fantov. Partizani, ki jih je bilo kakšnih petnajst, so se prestrašili in se potuhnjeno umaknili, brez da bi dosegli svoje namene. To je bila prva kal šamobrambe v naši fari.

Po nekaj mesecih so se ustanovile vaške straže. Postojanka je bila v naši vasi Kompolje. Vseh obo-roženih vaških stražarjev je bilo okrog 150, iz vsake vasi po nekaj. Začeli so stražiti svoje domačije pred partizanskim nasiljem. Moj brat je bil večletni poveljnik gasilcev, zato so ga vaški stražarji izbrali za poveljnika čete. Veliko so patrolirali naokrog, da se partizani niso upali približati. Kljub vojni smo imeli vzpostavljen red in mir v dolini, ljudje pa so se počutili varne. V letu 1943 so se vaške straže še okrepile na prek 200 stražarjev. Ker niso zapuščali postojank v Kompoljah in Vidmu, se tudi niso dostikrat spopadli s partizani. Napadli so jih spomladi leta 1943, vendar jih niso mogli premagati.

Zjutraj, dne 8. 9. 1943, je celo dolino obšla vest, da je Italija propadala. Ljudje so kljub pobojem, ki so jih zakrivali partizani, pričakovali, da se bodo vse sile slovenskega naroda združile do dokončne osvoboditve Slovenije izpod Nemcev, v pričakovanju zavezniške invazije v Istro in njihovega prodora skozi Slovenijo proti Avstriji.

Italijani so se umaknili in del orožja pustili vaškim stražam. S strani partizanov ni bilo nobene pripravljenosti za sodelovanje, temveč le zahteve po vdaji in odložitvi orožja, zato je razumljivo, da poveljstvo vaških straž ni pristalo na te sramotne pogoje. Tako so se vaški stražarji iz Dobrepolja umaknili v turjaški grad skupaj z drugimi 12. 9. 1943. Tukaj se pa začne moje domobranstvo. Pridružil sem se vaškim stražarjem. Če bi ostal doma, bi me gotovo mobilizirali partizani. Takoj naslednji dan so nas napadli in ves dan smo imeli borbe v okolici gradu. Tam sem doživel ognjeni krst. Proti večeru smo se morali umakniti v grad, ker so pritisnili na nas s tankom in oklopnikom. V začetku nas je bilo v gradu okrog 800. Med

nami je bilo tudi nekaj četnikov, pod poveljstvom polkovnika Dežmana. Ta se je po nesporazumu s poveljniki vaških straž umaknil s svojimi vojaki iz gradu. Partizani so nas oblegali noč in dan. Največ s težkim minometalcem. Nazadnje so pripeljali še 150 milimetrski top ter streljali direktno v debelo grajsko zidovje in ga seveda predrl. Neki domačin, izdajalec, jim je priskrbel vrv, po kateri so se splazili na podstrešje. Tako smo imeli borbe že po hodnikih na podstrešju. Nazadnje se je vnelo še skladišče municije, da ni bilo mogoče več vzdržati. Primorani smo bili k predaji. In to tako krutemu sovražniku. Vhodna vrata so odprli le toliko, da je šel komaj po eden ven. Prva stvar, ki sem jo zagledal pred vhodom, je bil oklopnik, ki ga je upravljaval Italijan. Prinesli so dolge vrvi in nas zvezali po dva in dva z žico na vrv. Bili smo strašno žejni, vode v gradu je bilo malo in so jo morali hraniti za kuhinjo. Zaradi eksplozij min je odpadal omet, močno se je kadilo, zato smo bili zelo izsušeni. Nekatere ženske, domačinke, so prinesle vodo, da bi nam olajšale žejo med potjo, ko so nas gnali proti Velikim Laščam. Partizani so jih odganjali, partizanke so bile še posebno krute.

Predno nadaljujem, se mi zdi potrebno, da povem nekaj realnih okoliščin in kaj smo tudi mi naredili narobe, da bi se končala ali vsaj zmanjšala tragedija. Pokazalo se je, kakšne posledice rodi v takih primerih politična nestrpnost. V vodstvu na gradu je bilo več političnih struj. Jaz kot novinec nisem imel vpogleda v to. Moj brat pa je bil kot poveljnik čete na vseh sestankih vodstva. Bilo je v sredini tedna, dobro se spominjam. Bil sem na dvorišču, ko je prišel k meni zelo razburjen. Rekel mi je dobesedno: "Sedaj, ko je čas za izdelavo načrta za izpad, se pripravljamo, kakšna bo bodoča Slovenija." Če bi napravili izpad, nas ne bi padlo dvajset. Tako pa nas je od približno 600 mož in fantov ostalo živih 150. Neki gospod nam je govoril: "To bo slovenski Alkazar". No, pa je res bil. A kljub temu se nismo ničesar naučili. Naivnost se je dogajala še naprej. Šli smo še v večjo tragedijo.

V Velikih Laščah so nas zaprli v silos pri železniški postaji. Naslednji dan so nas ločili. Komandante posebej, starejše legiste posebej, nas pa, ki smo bili pod orožjem samo nekaj časa, pa posebej. Z bratom sva bila podzavestno oba prepričana, da bodo njega kot činovnika z vso gotovostjo usmrtili. Ne da se popisati slovesa dveh mladih bratov, ki sta se poslavljala za vedno. Ta dogodek me je za vedno zaznamoval. Proti mraku so že odpeljali skocijske legiste in jih nad postajo postrelili. Približno 40. 12 poveljnikov so trdno zvezali in jih peljali ven na ustrelitev. Ker se je enemu posrečilo rešiti vezi in pobegniti, so jih postrelili kar na cesti pred postajo. Tam je padel tudi

moj brat in bratranec Alojz Šuštar. Naslednji dan so nas vse ostale prepeljali z vlakom v Kočevje. Mojo skupino so imeli za delavski bataljon. Zaprti smo bili v barakah blizu postaje. Ostale legiste za zaprli v gimnazijo. Ko so nas po nekaj dnevih prvič peljali na polje kopat krompir, sem jaz in še trije drugi pobegnili. Bal sem se, da bodo, kot so brata, ubili tudi mene. Dva sva se skrivala en mesec in pol. Podnevi po gozdu, ponoči pa po različnih kozolcih. Bila sva že zelo nervozna, saj nisva videla nobenega izhoda iz položaja. Nekoč je tri dni skupaj deževalo, midva pa pod bukvami v gozdu. Kar naenkrat sva zaslišala brnenje letala. Zaradi dreva ga nisva videla. Čez nekaj časa pa sva opazila, da je letalo odvrlo letake. Hitro sva poiskala enega in na njem prebrala: "V Ljubljani general Rupnik organizira slovensko domobranstvo." To je bilo za naju, kot bi se nebo odprlo. Še smo ljudje. Še je nekdo, ki misli na nas.

Nato smo se organizirali moške in fantje iz Dobrepolja ter odšli sredi novembra leta 1943 v veliki skupini v Ljubljano ter se tam pridružili domobrancem. Dodeljen sem bil v 24. četo, katere poveljnik je bil Karel Slabe. Po enomesečnih vajah smo šli 6. 1. 1944 v sklopu treh čet v Velike Lašče in tam ustanovili postojanko. Že po enem tednu so nas partizani močno napadli. Kljub temu, da še nismo bili utrjeni, nam niso mogli do živoga. Na splošno smo imeli zelo pogoste spopade v okolici, ki je zelo valovita in gričevnata. Poveljnik Slabe je odšel na drugo mesto, poveljstvo čete pa je prevzel Buda Stane, po poklicu učitelj, ki je ostal naš poveljnik do konca. Nekako sredi leta so našo četo premestili v Višnjo Goro. Tudi tam smo na novo ustanovili postojanko. En vod se je namestil v sosednji vasi Križka vas. Ker je bila to zelo strateška točka, smo bili partizanom trn v peti. Kmalu so nas napadli z vso silo. Vod v Križki vasi so premagali in bilo je več žrtev. Borbe so trajale dva dni. Imeli smo že precej ranjenec. Ne vem, kako to, da tudi veze ni naša komanda imela več. Pa smo se štirje domobranci prebili iz obroča, da smo šli poročat v Grosuplje o položaju v Višnji Gori. Od tam so po radiu pozvali udarni bataljon, ki se je nahajal v Šentvidu, da je šel takoj na pomoč. Postojanka je bila rešena.

Kmalu potem je bila naša četa spet premeščena, in to na Ig. Tam smo se dobro utrdili. Čeprav je obseg vasi zelo razširjen, do napada na našo postojanko ni prišlo. Patuljirali smo zelo veliko po okoliških hribih. Na Igu smo se tudi veliko kulturno udeleževali. Prirejali smo igre, akademije in naš pevski zbor je večkrat pel na koru pri maši. Vse to je bilo pod vodstvom bolničarja Rudija Kneza. Tam nas je doletela žalostna usoda, da smo morali zapustiti Slovenijo. Bila je nedelja, ko smo se poslovili od Iga,

se pomaknili do Črne vasi in naslednje jutro v zgodnjih urah preko Ljubljane, v smeri Gorenjske in naprej skozi tunel Ljubelj na Koroško. Ker je bil most čez Dravo v zasedi partizanov, je šel Rupnikov bataljon naprej, da prežene partizane, ki so ogrožali prost pohod. Naša četa je bila na Borovljah v pripravljenosti, če bo treba bataljonu na pomoč. Vendar to ni bilo potrebno. Ko smo potem prečkali Dravo, smo kmalu doživeli žalosten prizor ob pogledu na kup orožja, ki so ga morali odložiti domobranci že pred nami. Tudi mi smo ga z otožnim srcem odložili.

Sledil je žalosten pohod proti Vetrinju. Ker sem že doživel poraz na Turjaku, sem tudi v Vetrinju hitro opazil naše vodstvo, ki je bilo zelo pomanjkljivo, tako civilno kot vojaško. Čudno je bilo. Sprememba domobranske vojaške komande s strani civilne oblasti, v takem prelomnem in tragičnem trenutku, je bila velika napaka. Dogajale so se nerazumljive reči. Mi pa brez orožja, kar vojaka ne dela vojaka. Komaj dvajsetletni sem občutil nesposobnost vodstva. Podzavestno sem si mislil - stran od tod, kamor koli. Pa se je po dobrem tednu v Vetrinju zgodilo, da so Angleži zaprosili našo komando za 50 vojakov za delo v njihovem bataljonu. No, med petdesetimi domobranci, ki so jih odpeljali k Angležem, sem bil izbran tudi jaz.

To je bila za nas po božjih načrtih. Rešitev strašne kalvarije, ki so jo doživeli naši soborci. Če bom živel še toliko let, se ne bom mogel nikoli dovolj zahvaliti Bogu za to rešitev. Po petinpetdesetih letih nam srce za drhti ob misli na naše mučence. Kakšni fantje in moške. Zdravi, pošteni, verni. Pa so jih pobili komunisti kot klavno živino. Bili so cvet naroda. V naši fari je na spominskih ploščah 286 imen padlih domobrancev. Lahko si mislite, kakšna razvalina je nastala po družinah ob tako veliki tragediji. Seveda pa zaradi človeške slabosti moramo priznati, da bi se jih lahko veliko rešilo, če bi naše vodstvo verjelo prvemu domobrancu, ki se mu je posrečilo pobegniti iz Področja. Ta je poročal, da vozijo Angleži domobrance v roke Titovim partizanom. Komuniste smo že dobro poznali. Med domobranci pa taka povezanost. Pomislite na zadnji transport, ko so vedoč, kam jih peljejo, dejali: "Kamor so šli drugi, gremo še mi." Žrtvovali so se iz plemenitosti in lojalnosti do svojih soborcev.

Na koncu se obračam na vse mlade. Ponosite v novo tisočletje to globoko spoštovanje do naših mučencev, da v naših domovih še naprej v mesecu juniju ne prirejamo hrupnih prireditev. Zakaj edino mi v diaspori lahko ohranimo spomin in zvestobo mučenikom, ki so darovali svoja življenja, kar nas z gotovostjo ohranja pri obstoju naše skupnosti.

ZVEZA ŠPORTNIH ORGANIZACIJ DOBREPOLJE

NOGOMET - ZIMSKA MEDOBČINSKA LIGA (GROSUPLJE - dvorana Brinje)

IV.krog

Nedelja, 17.december 2000

VIRIDIN HRAM STIČNA	- PEKARNA GROSUPLJE	12 : 1
OLIMPIC ŠPORT	- ŠMARJE UNITED	5 : 0
KLANČEK ŠENTVID	- MLADOST – ASTLAK	4 : 3
ŠD DOBREPOLJE	- STREET	5 : 2
PETEK 13	- SSK RAČNA	1 : 3
MAXO PAP	- MIZARSTVO TRUNKELJ KRKA	1 : 4

V.Krog

Nedelja, 7.januar 2001

SSK RAČNA	- MAXO PAP	2 : 4
STREET	- PETEK 13	5 : 5
MLADOST – ASTLAK	- ŠD DOBREPOLJE	7 : 2
ŠMARJE UNITED	- KLANČEK ŠENTVID	0 : 4
PEKARNA GROSUPLJE	- OLIMPIC ŠPORT	0 : 3
MIZARSTVO TRUNKELJ KRKA	- VIRIDIN HRAM STIČNA	6 : 3

TRENTNA LESTVICA PO 5. KROGU

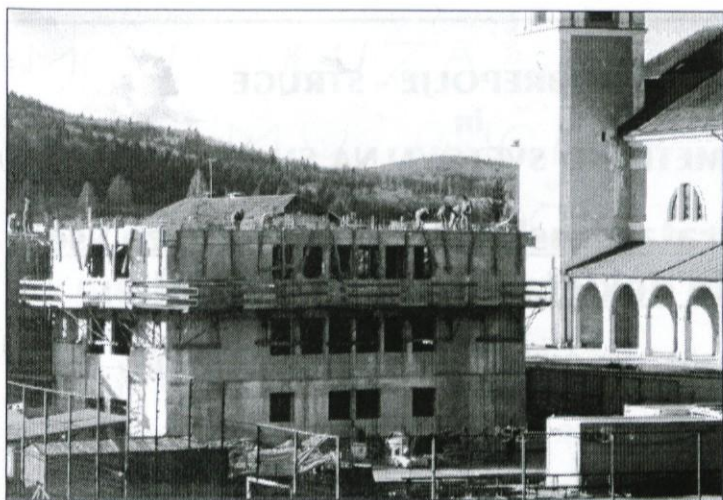
MESTO	EKIPA	ŠTEV. TEKEM	ZMAGE	NEODL.	PORAZ	TOČKE	DANI GOLI	PREJETI GOLI	GOL RAZLIKA
1	MLADOST ASTLAK	5	4	0	1	12	32 : 11		21
2	MIZARSTVO TRUNKELJ KRKA	5	4	0	1	12	30 : 12		18
3	SSK RAČNA	5	3	1	1	10	18 : 11		7
4	PETEK 13	5	3	1	1	10	14 : 12		2
5	KLANČEK ŠENTVID	5	3	0	2	9	14 : 10		4
6	STREET	5	2	1	2	7	27 : 18		9
7	OLIMPIC ŠPORT	5	2	1	2	7	19 : 15		4
8	ŠD DOBREPOLJE	5	2	0	3	6	17 : 20		-3
9	MAXO PAP	5	2	0	3	6	21 : 18		3
10	ŠMARJE UNITED	5	2	0	3	6	9 : 20		-11
11	VIRIDIN HRAM STIČNA	5	1	0	4	3	15 : 33		-18
12	PEKARNA GROSUPLJE	5	0	0	5	0	7 : 43		-36

Pripravil:
Alojz Kuplenk

Od tu in tam

Fotografiji sta z izleta v mariborsko vinsko klet, v mesecu oktobru leta 2000. Izlet je organiziralo TD Dobrepolje.

Zaradi mile zime gradnja Jakličevega doma napreduje hitreje, kot bi sicer.

Upravna enota Grosuplje je ob koncu prejšnjega leta pripravila sprejem za predstavnike medijev z območja UE. Na fotografiji je načelnica Upravne enote NEVENKA DOLGAN s sodelavko (druga in prva z desne), JOŽE MIKLIČ, glavni urednik Grosupeljskih odmevov (prvi z leve), BORIS PETERKA, direktor radia Zeleni val (drugi z leve), FILIP KOCIJANČIČ, urednik programa Zeleni val (tretji z leve). JANJA OMAHEN, dopisnica Dnevnika (spodaj levo) in BARBARA PANCE, lokalna TV (spodaj desno).

V letu 2000 18.000 prekrškov za prenehanje veljavnosti voznškega dovoljenja

Ljubljana, 31. decembra (STA) - Na slovenskih cestah je v prometnih nesrečah, v katerih je bil prisoten alkohol, od leta 1995 umrlo že 684, letos pa okoli sto udeležencev v prometu. Policisti so se v začetku lanskega leta na to odzvali s poostreno metodologijo izvajanja nadzora nad psihofizičnim stanjem voznikov z imenom Promil, ki je, poleg novega prometnega zakona, precej prispevala k zmanjševanju števila prometnih nesreč z udeleženci pod vplivom alkohola v zadnjih treh letih. Z nadzorom so se policisti še posebej potrudili v prednovoletnem času, za večjo prometno varnost pa si prizadevajo tudi v reviji Viva, saj so januarja 2001 predsedniku državnega zbora poslali pobudo 11.100 podpisnikov

za znižanje dovoljene količine alkohola v krvi na 0,1 promila.

Januarja leta 1999 so v policiji pripravili novo metodologijo Promil, ki obsega tri različne načine izvajanja nadzora nad psihofizičnim stanjem voznikov. Policisti največkrat ustavijo vsa vozila, ki pripeljejo iz določene smeri. Policist vsem voznikom predstavi vzrok ustavitve ter izbere voznike, ki lahko z vožnjo nadaljujejo naprej, ostale pa preusmeri na obvezen preizkus alkoholiziranosti. Druga možnost je izločitev skupine desetih voznikov. K vozilom pristopijo policisti, ki vse voznike preizkusijo z alkotestom, po končanih postopkih pa na parkirni prostor preusmerijo naslednjo skupino voznikov. Policisti lahko zasedejo tudi točke na izhodnih cestah, ki vodijo iz določenega problematičnega območja. Na njih patrolje opravljajo samostojno kontrolo alkoholiziranosti, več patrolj pa je razporejenih znotraj območja, kjer kontrolirajo vozila, ki se nahajajo v naselju.

Namen poostrenih nadzorov je izboljšanje prometno-varnostnih razmer, povečanje vidnosti policije na posameznih kritičnih cestnih odsekih, kjer alkohol in drugi prometno varnostni problemi izstopajo, ter povečanje nadzora in ukrepanje zoper najhujše kršitelje cestno prometnih predpisov, predvsem povratnike, ki so bili že večkrat obravnavani zaradi vožnje pod vplivom alkohola.

Število prometnih nesreč z udeležbo alkohola pada že od leta 1995. Največji padec sta povzročila sprejem nove prometne zakonodaje leta 1998 in pričetek akcije Promil leta 1999. V nasprotju s skupnim številom vinjenih voznikov, ki pada, pa se viša povprečna stopnja alkoholiziranosti pri povzročiteljih prometnih nesreč, raste pa tudi število hudih telesnih poškodb, ki jih ti povzročijo. To pomeni, da se je zmanjšalo število voznikov, ki imajo v organizmu manjšo stopnjo alkohola, ne zmanjšuje pa se število tistih, ki vozijo pod močnejšim vplivom alkohola. Veliko takih voznikov sodi med kronične alkoholike, ki jih niti visoka kazen in odvzem voznškega dovoljenja ne odvrneta od vožnje pod vplivom alkohola.

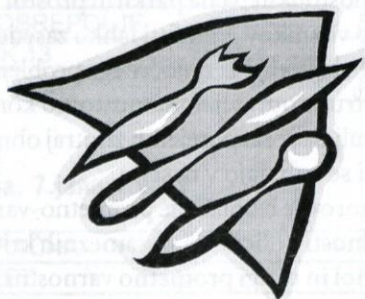
Policisti so sodnikom za prekrške letos podali 34.897 predlogov za uvedbo postopka, odredili so 122.479 preizkusov z alkotestom, od katerih je bilo pozitivnih 26,2 odstotkov, ter 3.381 strokovnih pregledov, od katerih je bilo pozitivnih 52 odstotkov. Odredili so tudi 1.903 pregledov zaradi suma vožnje pod vplivom mamil, uspešnih pa je bilo kar 94,1 odstotka. Začasno so odvzeli 27.197 voznških dovoljenj, neposredno k sodnikom za prekrške so privedli 646 voznikov, 909 voznikov pa so pridržali.

Več kot 18.000 voznikov je letos napravilo kršitve, za katere je pri sodniku za prekrške predviden ukrep prenehanja veljavnosti voznškega dovoljenja; 8.847 voznikov je imelo pri kontroli v krvi več kot 1,5g/kg alkohola, 2.219 povzročiteljev prometnih nesreč je imelo več kot 1,1 g/kg alkohola v krvi, 7.523 voznikov pa je pri kontroli preizkus alkoholiziranosti ali strokovni pregled odklonilo.

Smrtne žrtve prometnih nesreč od leta 1995 naprej so Slovenijo stale okroglih 83 milijard slovenskih tolarjev, letos pa že 13,2 milijarde slovenskih tolarjev, kar so tudi razlogi, da je policija preprečevanje vožnje pod vplivom alkohola uvrstila med prioritete naloge. V zmanjševanje števila vinjenih voznikov na naših cestah se je junija letos, z začetkom zbiranja podpisov za spremembo zakona o varnosti v cestnem prometu, vključila tudi revija Viva. V akciji za znižanje dovoljene količine alkohola v krvi iz 0,5 na 0,1 promila so zbrali kar 16.000 podpisov, v državni zbor

jih bodo po preverjanju identitete podpisnikov vložili 11.100. Mejo 0,1 promila so izbrali demokratično, na podlagi ankete, obravnavo njihovega predloga spremembe zakona v državnem zboru pa pričakujejo spomladi.

KUHARSKI RECEPT

Tatarski biftek

SESTAVINE:

40 dag goveje pljučne pečenke
sol
popper
zmleta kumina
malo rdeče paprike
zdrobljeni sardelni file
nastrgana šalotka
drobno nasekljani kapri
žlička gorčice
žlička majoneze
žlička zmehčanega masla
peteršilj
rumenjak

POSTOPEK:

Originalen recept za tatarski biftek je zelo skromen z začimbami, saj prihaja od Tatarov. Pravi biftek je narejen iz uležane konjskega mesa, mi pa ga pripravljamo iz dobro uležane goveje pljučne pečenke.

Meso na deski nastrgamo in mu pri tem odstranimo žilice. Dodamo mu sol, popper, malo zmlete kumine, malo rdeče paprike, zdrobljeni sardelni file, na strgalniku nastrgano šalotko, drobno nasekljane kapre, žličko gorčice, majoneze in zmehčanega masla, peteršilj in rumenjak. Vse to z rokami dobro premešamo.

Postrežemo okrašenega z maslenimi rožami in sveže pečenimi kruhki ali toastom. Lahko pa sestavine zmešamo brez rumenjaka in ga šele na koncu vložimo v sredi- no zrezka in ga okrasimo s peteršiljem.

DPŽ DOBREPOLJE - STRUGE in KMETIJSKO SVETOVALNA SLUŽBA

organizirata zimsko izobraževanje za vse žene in dekleta občine Dobrepolje:

31. JANUAR, 2001 - OSNOVE EKOLOŠKEGA KMETOVANJA v prostorih KZ GROSUPLJE, ob 9. uri.
Predava dipl.ing.agr. A. Slabe

FEBRUAR, 2001 - 22-urni računalniški tečaj, prilagojen udeleženkam, predvidoma v Ljubljani. Prijave do konca januarja.
Cena: 20.000,00SIT.

12. FEBRUAR, 2001
TUDI DEKLETA IN ŽENE S PODEŽELJA SO RADA UREJENA - ob 19. uri v sejni sobi občine Dobrepolje.
Predava ga. Silva Glavan Bukovinski - kozmetičarka in medicinska sestra.

9. MAREC, 2001
OBČNI ZBOR DPŽ DOBREPOLJE - STRUGE

13. MAREC, 2001
UREDITEV KMEČKIH DVORIŠČ - v prostorih KZ Grosuplje, ob 9. uri, predava dipl. ing. Ruth Reš

14. MAREC, 2001 - KULINARIČNI TEČAJ - v okrepčevalnici "Pri Zori" v Kampiljah, ob 16. uri, predava Robert Mrzel.

Za natančnejše informacije pokličite na KZ Dobrepolje, predsednico Marijo Zrnec, tel.: 78 07 205 ali svetovalko go. Irmo Lekan, tel. 78 69 315.

DNEVNI BAR MAJOLKA BRANKO TURK s.p. Videm 54 1312 VIDEM-DOBREPOLJE

Dnevni bar Majolka **išče snažilko za pospravljanje lokala** - do dve uri dnevno (v jutranjih urah).
Informacije na telefon: 780-73-34 ali 041/732-300.

Iščemo delavca za delo na strehi.
Telefon: 041 223 446 (Anton Bambič, Cesta)

ZAHVALA

Zahvaljujemo se vsem, ki ste prispevali dobitke za srečelov, ki smo ga pripravili na zabavni šolski prireditvi pred božično-novoletnimi prazniki.

Učenci 8.a in 8.b razreda in njihova razrednika

MOJ KUŽA
 MOJEMU PSIČKU
 JE IME REX. OČI
 SKRBI ZANJ.
 SKOPAMO GA SAMO
 KADAR JE POLETJE.
 MOJ KUŽA LAJA
 SAMO NA OČITA
 IN NE LAJA
 NA CIGANE.
 RAZTRGA BLAGO.
 REX HITRO TEČE.
 LUKA MAVRIČ

1. RAZRED

Poročilo Policijske postaje Grosuplje

JAVNI RED IN MIR

Policijska postaja Grosuplje je decembra 2000 na območju občine Dobropolje obravnavala 8 kršitev zoper javni red in mir. Od tega je bilo kršitev storjenih v zasebnih prostorih, 2 pa na javnem kraju. Razlogi za omenjene kršitve so zelo različni, od družinskih preprirov do sosedskih preprirov in pijančevanja ter preglasne glasbe, tako v zasebnih kot gostinskih prostorih. Prav tako je bilo več kršitev zaradi novoletnih praznikov. Zoper vse kršitelje represivno ukrepamo, če drugače ni mogoče vzpostaviti javnega reda in miru, odredimo zoper kršitelja tudi pridržanje. Prav tako zoper lastnike gostinskih lokalov, ki prekoračujejo obratovalni čas, represivno ukrepamo, enako se zgodi tistim, ki strežejo alkoholne pijače že pijanim osebam oziroma mladoletnim osebam.

KAZNIVA DEJANJA

Obravnavali smo 14 različnih kaznivih dejanj, ki so bila storjena na celotnem območju občine Dobropolje. Najpo-

gostejša so kazniva dejanja tatvin, vlomov in poškodovanja tuje stvari. Do vlomov najpogostejše prihaja v nočnem času, predvsem v zgodnjih jutranjih urah. Še vedno beležimo vlo-me v osebne avtomobile na območju občine Dobropolje, in to predvsem v bližini gostinskih lokalov in na parkirnih prostorih v poznih nočnih urah, ki niso osvetljeni. Pogosto pri-pomorejo k temu sami lastniki osebnih avtomobilov, saj brez-brižno puščajo vrednejše stvari v avtomobilih na vidnih me-stih, dogaja pa se tudi, da pustijo osebno vozilo odklenjeno. Iz osebnih vozil storilci kradejo predvsem takšne stvari, ki se dajo potem prodati ali pa denar. Zato voznikom predlaga-mo, da svoja vozila parkirajo na vidnih in osvetljenih me-stih, prav tako pa lahko kdaj sami ali kdo drug pogleda, kaj se dogaja z njihovim vozilom. Beležimo tudi vlo-me v vikende na območju Strug, kjer vlomilci kradejo vse, kar je vredno. Če opazijo kakšno osebo, ki se sprehaja po parkirnem pro-storu ter pogleduje v vozila oziroma se na kakšen drug način vede sumljivo, naj to nemudoma sporočijo policiji ter si za-pomnijo čim bolj podroben opis ter morebitno prevozno sredstvo, s katerim se je osumljeni odpeljal.

Vsi občani, ki bi karkoli vedeli o kakšnem kaznivem de-ja-nju ali prometni nesreči ali če so opazili storilca na delu ozi-roma begu, naj to sporočijo na policijsko postajo PP Gro-suplje ali na telefon št. 113. Vsaka informacija, ki bi kakor koli pripomogla k izsleditvi storilca, je dobrodošla. Prav ta-ko pa bomo z boljšim sodelovanjem med policijo in lokalno skupnostjo občani dosegli, da se bodo varnostne razmere iz-boljšale, hkrati s tem pa tudi varnostno počutje občanov.

PROMETNA VARNOST

Opravili smo tudi ogled 12 prometnih nesreč z material-no škodo in telesnimi poškodbami. Največ prometnih nesreč se še vedno pripeti zaradi neprimljene hitrosti voznikov, ki ne upoštevajo omejitev hitrosti. Prav tako so posledice pri teh prometnih nesrečah najhujše. Drugi najpogostejši vzro-ki za prometne nesreče so še vedno stran in smer vožnje, izsi-ljevanje prednosti in neustrezna varnostna razdalja. Največ prometnih nesreč se zgodi v času, ko občani hodijo v ali iz službe ter ob slabih vremenskih razmerah. Pogoste so tudi prometne nesreče na parkirnih prostorih, kjer vozniki pri premiku z vozilom niso dovolj pozorni pri vzvratni vožnji. Največ prometnih nesreč se zgodi na lokalnih in regionalnih cestah v neposredni bližini naselja Videm in Predstruge. Poli-cijska postaja Grosuplje vsakodnevno izvaja poostreni nad-zor nad cestnim prometom na celotnem območju občine Do-brepolje, posebno pozornost pa posvečamo kontroli hitro-sti, seveda pa ostalih kršitev ne zanemarjamo.

V mesecu januarju bo PP Grosuplje izvajala kontrolo hi-trosti z lastnim radarjem na celotnem območju občine Do-brepolje, predvsem pa na odsekih cest, kjer se dogajajo pro-metne nesreče oziroma tam, kjer so prekoračitve hitrosti naj-večje in najbolj pogoste. Vozniki naj vozijo v skladu s cestno-prometnimi predpisi ter prilagodijo hitrost vožnje vremen-skim razmeram ter ostalim trenutnim dejavnikom, ki kakor koli vplivajo na potek prometa. Tako bodo pripomogli k boljši prometni varnosti in predvsem k manjšemu številu pro-metnih nesreč.

POLICIJSKA POSTAJA GROSUPLJE

WHOPRO d.o.o.**avtošola**

prireja

tečaj CPPza kategorije **A, B, Ekb, C, E, F**na **OŠ Primož Trubar** v Velikih Laščah. Začetek tečaja bo **26.2.2001, ob 17. uri**.

Organiziran prevoz izpred OŠ na Vidmu ob 16.30.

- Možna takojšnja vožnja v sodobnih vozilih, izbirate lahko med osebnimi vozili znamke Renault, Citroen, novi GOLF; tovorno vozilo Mercedes Benz 814 s priklopnikom; novost novi Clio.
- Lokacijo pričetka vožnje lahko izbirate; na Strelišču na Dolenjski cesti ali na Kotnikovi;
- Popust za dijake in študente.

Prijave predhodno zbiramo vsak dan od 9. do 22. ure po telefonu 01/13 16 301, GSM 041/726 897

LEDINA CENTER, lokal 37, Kotnikova 5, Ljubljana

Ker je v prejšnji številki v voščilu ŠD Kompolje prišlo do izpada nekaterih sponzorjev, ga objavljamo še enkrat. Za napako se opravičujemo.

*Športno društvo Kompolje
se zahvaljuje vsem svojim donatorjem
za materialno pomoč v prejšnjem letu,
hkrati pa vam vošči srečno in uspešno novo leto 2001!*

MUSTAR®NOVAK JOŽE s.p.
AVTOPREVOZNIŠTVO
KOMPOLJE 68aOKREPČEVALNICA
MAJOLKA**MAS. s.p.**
POVIRK d.o.o.

 AVTOPREVOZNIŠTVO
ŠKRJANC
AVTOKLEPARSTVO
RIGLER
JELIX
d.o.o.

Avtohiša Randelj

AICO
proizvodnja, uvoz in izvoz
NOVO MESTO d.o.o.**MIZARSTVO PRIJATELJ**
~~MIZARSTVO PRIJATELJ~~

 ISCAR NEW LINE
ISCAR SLOVENIJA d.o.o.
Adles
MIZARSTVO
MEGLEN**TRGOJAN** d.o.o.**GALANTERIJA**
NOSE

 ARMING
OKREPČEVALNICA
"ZORA"
KOMPOLJE
Muc
TRADE**Varn** d.n.o.

Ustanovitelj glasila je Občina Dobrepolje. Glavna in odgovorna urednica: Mihaela Steklasa.

Tisk in oblikovanje: Auroragraf d. o. o.

Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 1100 izvodov.